Asociatia "HandHope"
Str. Baltaretu nr. 565
147240 - Peretu
jud. Teleorman
IMPRIMAT

T.P.
POSTA ROMANA
NR. 103/C/092/2008
Valabilitate-cf contractului
ALEXANDRIA 1

Gândește-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut"

ÎMPREUNĂ

revistă specială de informare și inspirație pentru oameni speciali
Aprilie - Mai 2013
Se distribuie gratuit
Nr. 122 - 123

„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre..."

Editorial

În ajutorul celor ispitiți

Prin faptul că El Însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor care sunt ispitiți. (Evrei 2:18)

ION BUCIUMAN

Fără îndoială că unul dintre cele mai profunde și complexe adevăruri ale mântuirii este suferința și moartea Fiului lui Dumnezeu. Mintea omenească nu va putea epuiza, nici în viața aceasta și nici în cea viitoare, bogăția de semnificații a acestui subiect.

În pasajul biblic de mai sus, apostolul Pavel face o afirmație pe cât de simplă pe atât de profundă și cuprinzătoare.

continuare în pag. 2

DIN CUPRINS:

Sam Sullivan - pag. 3
Cina uitată - pag. 4
Iată Omul - pag. 6
E bine să știm - pag. 7
Un mod de viață: As. „Ridică-te și umblă" - pag. 9
Litere de lege - pag.15
Ape tulburi - pag.16

Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

continuare din pag. 1

El afirmă că în timpul supliciului Mântuitorului, durerea suferită de Acesta a fost dublată de o teribilă ispită, dar că această ispită căreia El i-a rezistat cu mare putere, a devenit un instrument de sprijin şi de ajutor pentru urmaşii Săi care trec prin situaţii de criză asociate cu ispite înfiorătoare.

Un prim pas în înţelegerea, chiar şi numai parţială, a celor prezentate în această scriptură, este o analiză a naturii ispitei Mântuitorului aflat în ceasurile supreme ale suferinţei Sale. Ar fi de mare folos să înţelegem faptul că suferinţele pe care le-a purtat erau ale noastre. El le-a luat asupra Lui de bună voie şi în mod deliberat, în cadrul unei bune înţelegeri cu Tatăl Său şi cu Duhul Sfânt, în perspectiva că prin această substituţie, cei mântuiţi vor fi eliberaţi de urmările propriilor lor păcate, şi vor avea astfel speranţa vieţii veşnice.

Dacă preluarea suferinţelor noastre a fost de bună voie, atunci ispita de a renunţa la o asemenea iniţiativă, atunci când suferinţa avea să devină prea grea de suportat, poate părea o alternativă raţională, dar când evaluăm efectele veşnice ale unei asemenea renunţări, ne dăm seama că întregul Plan de Mântuire ar fi eşuat. Ispita era cu atât mai puternică cu cât capacitatea Sa de a renunţa era cât se poate de reală. Fără nici o dificultate Hristos ar fi putut să Se oprească din drum şi să nu mai continue să meargă mai departe pe calea durerii, dar acest lucru nu s-a întâmplat datorită iubirii Sale fără margini care L-a determinat să-Şi asume rolul de Purtător al păcatelor noastre.

Dintr-o altă perspectivă, ispita Mântuitorului mai era şi aceea de a apela la prerogativele Sale divine în îndeplinirea mandatului de Purtător al păcatelor noastre. Noi nu putem niciodată să înţelegem puterea unei asemnea ispite. Pentru noi, cei slabi şi şovăielnici, ideea de a apela la prerogative pe care nu le avem este de departe un lucru care nu ne poate ispiti. El putea să-Şi manifeste divinitatea pentru a-şi face suferinţa mai uşoară, dar nu a făcut-o.

El a preferat să moară ca Dumnezeu fără să apeleze la puterile Sale infinite ca Dumnezeu. Însă acest lucru I-a creat o puternică atracţie de a-Şi manifesta divinitatea slăvită pusă în mâinile Tatălui Său la întrupare.

Când sutaşul roman a afirmat că "Acesta a fost cu adevărat Fiul lui Dumnezeu" el nu se referea la natura slăvită a Muribundului ci la manifestarea caracterului Acestuia în faţa suferinţei. Nobleţea Sa plină de demnitate fără margini în timpul execuţiei a fost o demonstraţie de dragoste divină deposedată de elementele slăvite ale naturii Sale. El putea, nu numai să se coboare de pe cruce, dar chiar rămânând pe cruce să-Şi facă suferinţa mai uşoară, folosindu-Şi puterile şi autoritatea de Domn al Domnilor. El a preferat să-Şi arate doar iubirea, aşteptând ca slava să Şi-o arate doar când Se va întoarce pe norii cerului.

Prin faptul că a fost ispitit în ceea ce a suferit, Fiul lui Dumnezeu poate să ofere ajutor şi putere celor care sunt ispitiţi. În mod esenţial ispita ne atrage să acţionăm independent de Dumnezeu. O asemenea perspectivă ne va conduce în cel mai scurt timp la eşec. Despărţiţi de Dumnezeu nu suntem în stare să facem nimic. El ar fi avut posibilitatea ca, renunţând la dependenţa Sa de Tatăl, să-Şi facă suferinţa mai uşoară, dar El a ales, de dragul nostru, să rămână dependent şi ascultător până la moarte. Apostolul ne spune că astfel Hristos a câştigat o cinste şi o slavă suplimentară (vezi versetul 9).

Hristos a biruit rămânând în strictă dependenţă de Tatăl. Pe această cale El ne-a făurit un model şi un tipar de comportament care ne este de mare ajutor în vreme de nevoie. Când suntem ispitiţi avem la îndemână modelul Lui. Dar mai mult decât atât, avem la îndemână puterea Lui şi promisiunea intervenţiei şi susţinerii Sale. Faptul că a fost ispitit în ceea ce a suferit Îl califică să ne vină în ajutor. El Însuşi ne-a promis că va fi şi va rămâne cu noi până la sfârşit. Nu ar trebui să uităm niciodată această asigurare divină. Gândindu-ne la suferinţa şi la moartea Sa să ne aducem aminte, mai ales, de utilitatea strict personală şi colectivă pe care această suferinţă şi moarte ni le oferă cu generozitate şi dărnicie dumnezeiască.

-sfârşit-

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN:
RO80RNCB0245036735870001
B.C.R. Alexandria

SPONSOR: AGI Construct
Construcţii civile şi industriale, tâmplărie lemn, aluminiu, PVC, etc.
Tel. 0744-530900 şi 0238-717195

SPONSOR: A.S.I. ROMANIA
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548;
www.asiromania.ro

Sam Sullivan

Sam Sullivan s-a născut în 1959, la Vancouver Est și de la vârsta de 19 ani a paralizat în urma unui accident la schi, suferind o fractură la coloană în zona vertebrelor cervicale C4 și C5. Rămâne aproape complet paralizat, neputând folosi degetele de la mâini sau mușchiul triceps de la brațe. Totuși, el conduce autoturisme adaptate persoanelor cu dizabilități și folosește telefonul.

Ca tetraplegic, Sullivan povestește că a devenit deprimat și cu gânduri de sinucidere. După ce a depășit această perioadă dificilă din viața lui, Sam încearcă să găsească modalități de a îmbunătăți viețile altora cu limitări fizice similare, implicându-se activ în domeniul protecției sociale și a traficului cu droguri. A fost consilier și primar în Vancouver.

Scurt istoric pentru Sam Sullivan

Într-o dimineață de la începutul lui ianuarie, acum 31 de ani, prietenii l-au dus pe Sullivan în Trail Rider, o combinație între roabă și ricșă, care le permite celor aflați în scaun cu rotile să călătorească servindu-se de ajutorul altcuiva. O schiță desenată de Sullivan pe un șervețel a fost punctul de plecare al modelului. Prietenii l-au împins pe Sullivan în sus pe Cypress Mountain, locul de desfășurare al probelor olimpice de snowboard și schi acrobatic. A fost ultimul loc pe care a păși vreodată pe propriile picioare. "Era o zi ca asta", spune el. "Cețoasă și cu puțină ploaie."

Sullivan a cântat o bucată de Beethoven la pian în acea dimineață, apoi a plecat să schieze cu prietenii. Avea 19 ani, se simțea invincibil: a acționat necugetat, rupându-și gâtul în timp ce încerca să schieze printre picioarele unui prieten.

Accidentul l-a lăsat pe Sullivan aproape paralizat de la gât în jos și i-au trebuit ani de zile ca să poată face mișcări firave ale umerilor și ale brațelor. S-a mutat într-o locuință ieftină, a trecut prin sinuciderea a nouă prieteni și chiar s-a gândit să-și pună și el capăt vieții.

Începând din 1993, Sullivan a fost timp de 15 ani consilier municipal. A fondat șase organizații non-profit care au inventat pentru oamenii cu dizabilități modalități de a naviga, de a face drumeții și chiar de a zbura cu dispozitive ultrauşoare. Ca primar, mai apoi, el a cerut unui inginer să-i transforme un scaun cu rotile într-o inovație de 135 de kilograme, care i-a permis să sape pământul cu o cazma, să arunce o minge de baseball și chiar să fluture steagul olimpic.

Sute de ore de construcție și testare au fost necesare pentru a ajunge până acolo. Sullivan s-a antrenat în apartament, în parcări și în curtea casei părinților lui. Pe măsură ce se rotea, se simțea ca și cum ar fi jucat într-un film, tăcut, strălucitor și redat cu încetinitorul. Gestul a spus ceva despre Sullivan, despre dizabilități și despre Vancouver. Deși i-a rămas în memorie fluturarea steagului în fața întregii lumi, el refuză totuși să considere că acel moment îi definește moștenirea olimpică, fiindcă lucrurile sunt mai complicate.

În timpul discursului inaugural din 2005, Sullivan a cerut concetățenilor să ia seama la ce fel de oraș va descoperi lumea atunci când se vor inaugura Jocurile Olimpice. El privea Olimpiada ca pe un instrument, un mijloc de a remodela Vancouverul, într-un timp scurt, pentru apariția pe scena lumii în postura de gazdă olimpică.

În timp ce Lynn Zanatta conduce camioneta cuplului prin oraș, Sullivan refuza să-și asume meritele pentru proiectele pe care le-a lansat, spunând că sunt opera a sute de oameni. Ca și cele 3.000 de locuințe sociale în construcție sau ce urmează să fie ridicate. Sau noul acoperiș și renovarea BC Place, stadionul care a fost gazda ceremoniilor de deschidere.

Sullivan continuă să enumere, vorbind despre puterea Olimpiadei de a împinge la acțiune: centrul de conferințe renovat, serviciul de tranzit Canada Line, care face legătura între centru și aeroport, 200 de noi ofițeri de poliție, proiectul tramvaiului central care să conecteze cartierul chinezesc cu satul olimpic, transmisiuni live pe gratis pentru cei ce nu-și pot permite bilete de acces la competiții. "Totul e pentru oraș", insistă el. "Este pentru noi. Este ceva ce rămâne. Faptul că are loc O-limpiada este singurul motiv pentru care avem toate acestea."

Sullivan n-a stat niciodată să cugete la ce s-a întâmplat deja. Principiul lui: mergi mai departe. După ce a părăsit funcția, a fondat o organizație, Societatea de Politică Civică Globală, iar misiunea ei a clarificat-o cu sloganul "Politici fără politică".

continuare în pag. 14

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Cina uitata

Ciprian Crăciun

Îmi aduc aminte din copilărie, că masa de seară constituia un moment foarte special pentru familia noastră. În mod deosebit tata, îl trata ca pe un ritual. Dimineața era atâta grabă pentru toată lumea. Bunica se îngrijea de păsări și animale, mama care lucra tricotaje se îngrijea de pachețelul pentru grădiniță sau școală, iar tata pleca la “Colectiv” unde lucra ca șofer pe camion. Masa de prânz nu ne găsea pe toți acasă, dar la cină, familia se reîntregea. Stresul și problemele de peste zi erau uitate și acum iată-ne pe toți adunați în jurul mesei la rugăciunea de seară, unde tata mulțumea întotdeauna lui Dumnezeu pentru că îngerii ne păziseră și eram cu toții bine.

Când privesc în urmă, înțeleg altfel lucrurile și îi dau dreptate tatei. Dar atunci, copil fiind, mi se părea joaca cu copiii de pe stradă, mult mai importantă decât masa de seară. Așa că aproape de fiecare dată uitam de ea. Ni se poate întâmpla și nouă adulților de astăzi să uităm cina?

Suntem ființe trecătoare, iar timpul nostru de probă este scurt. Masa de seară, reprezintă ocazia de a-L întâlni pe Isus, singurul care ne poate oferi fericirea și viața vesnică. “Iată, Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.” Apocalipsa 3,20. Isus trăiește; “am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor...” Apocalipsa 1,18. Și totuși de prea multe ori fețele noastre și viața noastră se aseamănă mai degrabă cu cei doi ucenici pe drumul spre Emaus. De exemplu: Ce mai faci frățioare? - Sunt necăjit. - De ce? - Am pus tot sufletul să facem un lucru bun și alții ne pun piedici. Sa luăm un alt caz: Te văd așa de trist. Ce se întâmplă cu tine? - Nu mai sunt bani pentru chirie/pentru taxele școlare/ pentru rata la bancă. Un alt exemplu: De ce ești așa de abătut(ă) în ultima vreme? - Băiatul (sau fata) nu ne mai ascultă. A apucat pe căi rele… Și cazurile pot continua.

”Dacă vrei să-L descoperi pe Isus prezent în viața ta, studiază cu atenție Scriptura”

Priviți fețele oamenilor de lângă voi, de pe stradă, din magazine sau alte locuri și veți vedea câtă tristețe se ascunde în sufletul lor. Oameni care, deși se declară creștini, trăiesc ca și când Dumnezeu ar fi murit. Ei, dar lucrul acesta chiar s-a întâmplat acum 2000 de ani cu Domnul Isus. Era în Vinerea Mare când speranțele mesianice ale multora s-au ruinat odată cu moartea Fiului lui Dumnezeu. Cât de bine se potrivește în cazul nostru, proverbul care spune că „orice minune ține trei zile”. Și într-adevăr, a treia zi Isus a înviat din morți “cu moartea pre moarte călcând”.

În continuare, vreau să vorbim despre doi prieteni și rude, membri ai bisericii, care au hotărât împreună să se unească într-un proiect de mare succes. La început totul mergea destul de bine, dar la un moment dat ceva a început să-i îngrijoreze. În final, totul s-a năruit. Dezamăgirea lor nu cunoștea margini. Aceștia erau cei doi ucenici pe drumul spre Emaus, în frumoasa zi a învierii. Isus era viu și prezent alături de ei pe drum, dar aceștia încă plângeau. Cum este posibil așa ceva? Ce se întâmpla cu ei?

Descurajarea ucenicilor – Luca 24,13-24

“În aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaizeci de stadii de Ierusalim” Luca 24,13. Emaus este o cetate de munte, aflată cam la două ore de mers pe jos de Ierusalim, aproximativ 12 km. Era duminică spre seară, după răstignire. Sabatul îl petrecuseră cu ucenicii. Cel mai trist Sabat. Duminică dimineața, auziseră niște vești care i-au tulburat și atât. Acum s-au hotărât să se întoarcă acasă. Agitația din Ierusalim s-a pierdut pe cărarea ce ducea șerpuind spre Emaus. Îndepărtându-se de gălăgioasa cetate, în depărtare se auzeau vocile răgușite ale lucrătorilor care se pregăteau de plecare. Un lătrat de câine singuratic, apoi un zbierat răgușit de măgăruș, după care se făcu liniște. Încet, țârâitul greierilor devenea tot mai prezent. Se înserase. Cei doi mergeau grăbit și vorbeau nervos. Lovind cu pumnul în palmă, clătinând din cap și strângând maxilarul, nu puteau pricepe ce s-a întâmplat? Cerul devenea tot mai roșu, în timp ce soarele cobora dincolo de dealuri. Umbrele se lungeau tot mai mult. Căldura de peste zi dispăruse. Cei doi se simțeau așa de bine în bătaia vântului ce aducea miros de fân proaspăt cosit. Din când în când se opreau pentru a se odihni. Unul ridică de jos un pumn de țărână, îl lasă să alunece din mână și se gândea că asta suntem și noi în final. Credea că Isus îi va scăpa de acest sfârșit implacabil. Din ochii lor au început să curgă lacrimi.

Cleopa și ruda lui apropiată s-au ridicat cu greu pornind iarăși la drum. Vorbeau despre evenimentele de vineri și plângeau. Ei ajunseseră să creadă din toată inima că Isus era Fiul lui Dumnezeu. Dar moartea Sa punea capăt acestei discuții. Încă Îl iubeau și Îl considerau măcar profet, dar asta nu ajuta cu nimic la speranțele mesianice pe care le aveau în Isus. Nu se împăcau cu ideea că s-au înșelat. La-crimile curgeau fără să-și dorească aceasta. Dure-rea era așa de mare că nu se mai fereau de nimeni. Vorbeau tare și nu mai înțelegeau nimic din tot ce se întâmplase, când un străin interveni în discuție.

“El le-a zis: Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum? Și ei s-au oprit, uitându-se triști.” Luca 24,17. Surprinși că nu știe ce s-a întâmplat și triști că degeaba știe. Ne întrebăm cum e posibil să nu Îl cunoască pe Cel cu care umblaseră trei ani și

continuare în pag. 5

continuare din pag. 4

jumătate? Dar ei vazuseră cu ochii lor moartea şi îngroparea Domnului. Acesta nu semăna cu nimeni dintre cunoscuţii lor în viaţă. Trebuia să fie un străin. Creierul lor ştersese din memorie amintirea imaginii unui Isus în viaţă. Pentru ei Isus nu mai exista. Din acelaşi motiv, Maria Îl confundase pe Isus cu grădinarul. Trebuia să fie un străin. Dacă ar fi realizat că este Domnul, s-ar fi speriat groaznic. Abia după ce Isus a prezentat argumentele din Scriptură cu privire la moartea şi învierea Sa, ei au fost pregătiţi să accepte posibilitatea învierii Sale. Chiar şi aşa, la frângerea pâinii tot s-au speriat.

În al doilea război mondial la Turnu Severin un soldat a făcut schimb cu altcineva, la postul de santinelă. În timpul nopţii, un bombardament a ucis pe toţi cei aflaţi în gardă. Mama a primit telegramă că fiul ei este mort. Primind permisie, baiatul s-a întors acasă cu trenul, noaptea. A strigat la poartă, dar mama credea că are păreri. Ea ştia că baiatul ei este mort, oricât şi-ar fi dorit să nu fie aşa. Şi totuşi el era acolo viu şi nevătămat.

Aşa s-a întâmplat şi în cazul nostru. Ucenicii erau complet debusolaţi. Capacitatea lor intelectuală cedase. Dar Isus avea un plan sigur pentru ei, ca şi pentru noi. El dorea ca niciodată să nu mai treacă prin aşa dezamagire şi durere neînţeleasă şi inutilă. Pentru aceasta trebuia ca înainte de a-L cunoaşte, să ancoreze credinţa lor nu de ceea ce au simţit sau au auzit, ci de făgăduinţele şi prezicerile profeţilor. Eşti şi tu gata să faci acest lucru?

Explicarea profeţiilor – Luca 24,25-27

Ce era oare în neregulă cu privire la credinţa celor doi ucenici? Deşi erau evrei din naştere şi teoretic, îşi bazau credinţa mesianică pe profeţiile Vechiului Testament, aproape nu ne vine să credem că lucrurile nu stăteau deloc aşa. Bucuria descoperirii lui Isus din Nazaret ca fiind Mesia cel aşteptat, îi făcuse să neglijeze cercetarea atentă a Scripturii. Astfel că ei îşi bazau aşteptările mai degrabă pe dovezi exterioare şi pe credinţa populară, în Isus ca Mesia. Din nefericire, nu Scriptura şi profeţii, ci semnele şi minunile extraordinare pe care Domnul le săvârşise în văzul tuturor, plus tradiţia care aştepta eliberarea de romani, constituia baza credinţei lor. Împlinirea parţială la care ei au fost martori, i-a condus la o şi mai mare confuzie, derută, şi, în final, la slăbirea drastică a credinţei pe care au avut-o iniţial. Ce diferenţă între aceşti ucenici şi Domnul lor care, în a doua ispită relatată în Evanghelia după Matei cap. 4, Isus a făcut faţă acestei provocări, de a te baza pe aşteptări populare în detrimentul Scripturii. El a refuzat să se arunce de pe streaşina Templului, aşa cum se aştepta în popor.

Încă de la porţile Edenului, primii noştrii părinţi aflaseră faptul că Mielul lui Dumnezeu, urma să fie sacrificat. Odată cu instituirea primului Paşte din Exodul cap. 12, Dumnezeu întărise din nou acest mare adevăr, că Mesia trebuia să moară pentru salvarea omului păcătos. Chiar Ioan Botezătorul, identificându-L pe Isus ca fiind Mesia, arătase spre El spunând: "iată Mielul lui Dumnezeu care ridică pacatul lumii!" Ioan 1,29. Cu toate acestea, ucenicii credeau ceea ce se vorbea pe la colţuri şi anume că Mesia nu va muri niciodată. Nu este de mirare că dezamăgirea lor a fost atât de amară. Este totuşi de laudat şi în acelaşi timp uimitor faptul că în timp ce moartea Domnului pe cruce a spulberat credinţa ucenicilor, tocmai acest fapt cutremurător, a convins doi membri ai Sanhedrinului iudaic să treacă în public de parte lui Isus cel mort. Este vorba de bătrânul şi bo-gatul Nicodim care a oferit 100 litri de smirnă şi aloe pentru îmbălsămare, Ioan 19,39 şi Iosif din Arimateea care şi-a oferit propriul mormânt pentru îngroparea Domnului. Matei 27,59-60. Ei credeau Scriptura care spunea că a treia zi va învia. Iată un exemplu a ceea ce înseamnă să îţi bazezi credinţa pe Sfânta Scriptură. "Atunci Isus le-a zis: O, nepricepuţilor şi zăbavnici cu inima, când este vorba să credeţi tot ce au spus prorocii!" Luca 24,25. Să credeţi tot ce au spus profeţii spune Domnul, „căci toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu" 2 Timotei 3,16-17. Cei doi au trăit o experienţă unică, când în cea mai neagră deznădejde, Cuvântul Scripturii le-a însufleţit inimile; "nu ne ardea inima...?" Luca 24,32. Lucrul acesta este atât de important şi pentru noi astăzi. Multe dureri, dezamăgiri şi necazuri ar fi fost evitate dacă noi am fi cunoscut adevărul prezentat în Sfânta Scriptură. Când ceea ce crezi nu se bazează pe un "aşa zice Domnul" rezultatul va fi confuzie, dezamăgire, întristare şi în final necredinţă. Chiar şi atunci când ceea ce crezi este biblic, trebuie să ştii acest lucru pentru a nu fi pus în dificultate, ajungând la îndoială.

Toate acestea, ne-au fost lăsate nouă ca învăţătură. Dacă ai credinţa bazată pe Biblie, nimic nu te poate clătina. În Matei cap.7, Domnul compară această experienţă pozitivă prin casa zidită pe stâncă ce rezistă cu succes celor mai grele încercări. Ceea ce crezi tu despre Dumnezeu, se regăseşte pe paginile Bibliei? Poţi dovedi cu Scriptura lucrul acesta, sau ca şi vecina mea din copilărie, spui: "aşa am pomenit, maică"?

Am avut ocazia la Craiova să stau de vorbă cu o profesoară care, povestindu-şi viaţa, regreta foarte mult faptul că nu a cunoscut adevărul Scripturii mai de mult. Multe greşeli care au pricinuit necazuri şi suferinţă cu urmări pe termen lung ar fi fost evitate, iar în locul lor s-ar fi putut bucura de

continuare în pag. 17

tamplatea.indd 4 16.04.2013 15:55:09

Iată Omul!
UIMITOR!

- *Născut într-un sat din Orientul Apropiat în urmă cu 2000 şi ceva de ani*
- *A crescut într-un alt sat până la vârsta de 30 de ani,*
- *A muncit într-un atelier de tâmplar,*
- *3 ani şi jumătate a umblat ca predicator misionar;*
- *N-a avut nici-o casă,*
- *N-a avut nici-o familie,*
- *N-a avut slujbă publică,*
- *N-a studiat la nici-o universitate,*
- *N-a călcat în nici unul din marile oraşe ale lumii,*
- *N-a călătorit mai mult de 250 de km de locul unde S-a născut,*
- *N-a avut nici-o licenţă, doar El Însuşi.*
- *Din tinereţe opinia publică s-a ridicat împotriva Lui,*
- *Prietenii L-au părăsit,*
- *Cel mai apropiat L-a negat,*
- *Un altul L-a trădat,*
- *A fost dat în mâna duşmanilor,*
- *A fost batjocorit,*
- *A fost judecat,*
- *Condamnat pe o cruce între doi tâlhari*
- *A fost îngropat într-un mormânt de împrumut prin mila unui prieten.*

***

Douăzeci de secole s-au scurs şi astăzi El este piatra centrală a rasei umane. Putem afirma cu toată convingerea că toate armatele care au mărşăluit vreodată, toate navele care au fost construite, toţi regii, prinţii şi preşedinţii lumii, nu au afectat aşa de puternic viaţa omului ca şi această singură viaţă.

***

- *Nu a scris nici un rând, dar nici-o bibliotecă din lume nu poate cuprinde toate cărţile care s-au scris despre El,*
- *Nu a compus nici un vers, dar El este subiectul celor mai multe cântece care s-au scris vreodată;*
- *Nu a fondat nici-o universitate, dar nici-o şcoală din lume, nu se poate mândri cu atâţi ucenici pe băncile ei câţi are El;*
- *N-a comandat nici-un soldat, n-a mărşăluit nici-o armată, dar nici un general de oşti nu a cucerit atâtea inimi rebele fără niciun singur foc de armă şi n-a avut atâţia voluntari sub steagurile Lui câţi a avut și are acest Om.*

***

Numele marilor oameni de stat ai Europei, ai Asiei, ai Americii, a filosofilor, a revoluţionarilor, a anarhiştilor, au apărut pentru o vreme şi au dispărut, dar numele Lui străluceşte cu fiecare generaţie mai puternic pentru că Pilat nu L-a putut ucide, mormântul nu L-a putut fereca, moartea nu L-a putut învinge; El şade în cel mai înalt vârf al gloriei cerurilor, este adorat de sfinţi, este venerat de îngeri, este temut de diavolul, este proclamat de Dumnezeu Tatăl ca Domnul Domnilor, Împăratul împăraţilor şi Preşedintele preşedinţilor, şi numele Lui nu este altul decât ISUS HRISTOS… slăvit să fie El!

Mica enciclopedie de sănătate - E bine să stim

Prețul libertății (I)

Articol semnat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

Imaginați-vă un soldat aflat pe câmpul de luptă, care trebuie să apere un civil, fără cască de protecție, fără armă și fără vreun antrenament în acest sens. Acest soldat este permanent în alertă deoarece victima se expune atacurilor inamicului, ori de câte ori are ocazia, ba chiar i se pare o dovadă de curaj… și dacă este întrebat de ce nu se protejează împotriva inamicului, răspunsul lui este ”oricum nu o să trăiesc prea mult, așa că sunt liber să stau în bătaia armei, ba chiar îmi place” sau ”lasă că soldatul este aici lângă mine și nu mi se va întâmpla nimic de genul acesta”… Și nu este de ajuns! Acest om vede soldatul rănit, și totuși nu se învață minte, îi leagă rănile, apoi se avântă în locurile periculoase ca și mai înainte, spunând că ”nu se poate abține”...

Este o imagine tulburătoare, dar pe cât de alegorică, pe atât de adevarată este lecția pentru viața zilnică: soldatul este sistemul imunitar, iar civilul, suntem noi, în lupta cu plăcerile, obiceiurile și mediul în general.

”Fiecare libertate are un preț, iar prețul libertății plăcerilor sunt bolile… cu dobândă”

Ce este sistemul imunitar?

Cuvântul ”imunitar” provine din latinescul ”imunis” care înseamnă ”liber”, ”curat”, și este un termen folosit în biologie pentru definirea mecanismelor de apărare ale organismelor vii față de agenții care provoacă boli (patogeni). Acest rol de apărare este important pentru menținerea curată, nealterată a sănătății organismului.

În cartea sa ”Sănătate și vindecare” (vol 1), domnul Sorin Nicola spunea: ”de fiecare dată când strănuți, tușești, vomiți, te zgârii, sau faci o inflamație, o spuzeală, un coș, un deranjament la stomac, un guturai, diaree sau febră - toate acestea arată că sistemul imunitar este în acțiune.... Imaginează-ți pentru o clipă că agenții patogeni alunecă dincolo de apărarea naturală a pielii și a acizilor din stomac și invadează organismul. În 20 de minute acești invadatori își pot dubla numărul... Totuși organismul nu așteaptă până când este invadat ca să se pregătească. Are deja celule luptătoare pregătite, fiecare celulă având de făcut o slujbă specială…. Sistemul imunitar este de o complexitate fantastică…”

Corpul nostru, creat de Dumnezeu, este el însuși o fortăreață împotriva oricărui invadator – parazit, substanță chimică, microb, virus și bacterie. Iar sistemul imunitar, este soldatul acestei ”fortărețe,,. Pe lângă faptul că depistează, izolează și înlătură invadatorii, acesta se ocupă în aceeași manieră și de structurile proprii, dăunătoare organismului (celule moarte, defecte sau tumorale).

Punctele ”de învestire” sau producere a acestor soldați de apărare - celule zise imunocompetente - sunt organele limfoide (maduva osoasa, timusul - este un organ mic, situat în cavitatea toracală, între cei doi plămâni, in partea posterioară a sternului.) iar punctele ”de găzduire” sunt ganglionii limfatici țesutul limfoid satelit al tubului digestiv, splina, sângele circulant, precum și diferitele molecule pe care celulele sunt capabile să le producă.

Nu putem trece cu vederea un lucru uimitor cu privire la acest sistem și anume faptul că are o memorie foarte bună! Recunoaște dușmanii cu care a mai avut de a face. Are o capacitate proprie de memorare, înțelegere a anumitor fenomene și concepe strategii de apărare. De asemenea, se antrenează pentru a fi gata atunci când este supus invaziei unui inamic. El recunoaște toate celulele proprii organismului, și le distinge de cele inamice.

El poate fi împărțit în două subsisteme principale, a căror asociere este necesară pentru a lupta eficace împotriva infecțiilor: sistemul imunitar natural și sistemul imunitar adaptativ.

Moștenirea

Există anumite *bariere fizice*, cu care ne naștem (pe care le moștenim) și care au rolul de a ne proteja, cum ar fi straturile superficiale (sau de suprafață) ale celulelor moarte ale epidermului (pielii), substanțele antibacteriene care acoperă pielea și care sunt prezente în sudoare, transpirație și salivă (lizozime), în mucusul dens secretat de celulele situate pe orificiile corpului care reține microbii, acizii tari ai stomacului, și diverse substanțe (ex. lactoferina, care se fixează pe elementele vitale ca fierul și împiedică să intervină în multiplicarea a numeroase bacterii).

continuare în pag. 8

continuare din pag. 7

Pielea, lacrimile sau microflora intestinală, sunt agenți ai sistemului imunitar. Știați că în intestinele noastre avem peste un kilogram de bacterii care ne ajută să trăim o viață normală?

Ele se numesc microbioceloze și duc tot greul sistemului imunitar. Asta pentru că 70% din capacitatea imunitară a organismului este localizată la nivelul intestinului prin:

- flora intestinală, care este compusă din peste 100.000 miliarde de bacterii, mai mult de 400 de specii. Rolul ei este de a proteja intestinul de bacteriile nocive;

- peretele intestinal conectat cu mucoasa intestinală, având o suprafață de peste 200 metri pătrați, cât un teren de tenis. De-a lungul celor 7 metri de tub digestiv, mucoasa este o barieră activă împotriva bacteriilor nocive;

Există de asemeni o mulțime de celule de apărare (moștenite), răspândite în întreg organismul, cu ajutorul sângelui circulant:

- Care încorporeaza germenii și îi omoară (fagocite)

- Care recunosc celulele infectate cu virus, se fixează pe ele și le omoară făcând să pătrundă în ele substanțe chimice letale (celule ucigașe naturale-natural killer cell)

- Care conțin mari granulații de substanțe chimice eliberate de îndată ce primesc o stimulare adecvată (mastocite)

- O serie de 20 de proteine diferite care învăluie germenii atunci când aceștia pătrund în organism (complementul)

- Molecule secretate de către celule ca răspuns la o infecție de origine virală, care protejează celulele vecine, interferând cu eliberarea de noi particule virale, plecând de la celula infectată (cytokine-interferoni)

Adaptarea

Acest proces începe odată cu conceperea embrionului (când primește informații transmise pe cale ereditatră) și continuă atâta timp cât organismul este viu (prin adaptare).

Atunci când sistemul imunitar moștenit nu face față eliminării unui germene, se activează sistemul imunitar adaptativ, care se modifică la fiecare infecție cu scopul de a reacționa mai eficace față de microbii pe care deja i-a mai întâlnit. Acest sistem cuprinde limfocite T și B (care recunosc antigenele germenilor pe care îi întâlnesc), plasmocite (forma matură a limfocitelor B și locul principal de elaborare a anticorpilor). Anticorpii sunt proteine cu ordinul sau specializarea de a identifica microbii și de a se lipi de ei. Odată ce se lipesc de microb, transmit globulelor albe să îl atace.

O luptă – un învingător și un învins

Pentru a înțelege cam cît de dotat este organismul nostru să se apere, dăm un singur exemplu: într-o singură picătură de sânge găsim 450.000 de globule albe, produse de măduva oasoasă și ”crescute” de sistemul limfatic (țesuturile limfatice principale-măduva roșie din oase, timusul și țesuturile limfatice secundare-splină, ganglionii limfatici, și nodulii limfatici), până la maturarea și activarea lor. Acest sistem bine pus la punct poate fi doborât de ”calul troian” al obiceiurilor care ne plac, dar care sunt nesănătoase, sau îngăduirea anumitor factori care ne dau un anumit comfort, dar care ne condiționează imunitatea.

Mai jos avem câteva afecțiuni care pot apărea în activitatea acestui sistem, prin activitatea în exces (scăzută sau exagerată):

Afecțiunile sistemului imunitar pentru un sistem imun cu activitate scazută:

- deficiențele sistemului imun;
- SCID (imunodeficiența severă combinată);
- SIDA.

Afecțiunile sistemului imunitar pentru sistemul imun cu activitate exagerată:

- Alergiile (alimentare, medicamentoase, la înțepăturile de insecte, la anumite substanțe);
- Anafilaxia;
- Astmul;
- Afecțiunile autoimune.

Alte afecțiuni ale sistemului imunitar:

- sindomul Chediack-Higashi;
- imunodeficiența comună variabilă;
- febra la fan;
- erupțiile cutanate;
- infecția cu HTLV;
- sindromul de hiperglobulinemie IgE;
- sindromul de hiporglobulinemie IgM;
- imunodeficiența primară;
- deficiența selectivă de IgA;
- alergiile cutanate;
- agamaglobulinemia legată de X.
- artrita reumatoidă,
- psoriazis
- scleroza multiplă
- maladia Crohn

Sunt multe altele, și nu ne-ar ajunge timpul să vorbim despre fiecare boală sau deficiență în parte, însă ceea ce trebuie să reținem este că sistemul nostru imunitar are nevoie de protecție, la rândul său pentru a fi un soldat de încredere și a nu ajunge în vreunul din cazurile de mai sus.

-va urma-

...::: Un mod de viață: Asociația „Ridică-te și umblă” :::...

Ridică-te și umblă... dar spre ce? (III)

Unul din cinci

GEORGE UBA - președinte
asociația „Ridică-te și umblă”

Am primit un telefon de la o creștină răvășită sufletește, care mi-a spus direct și hotărât: ”Vreau să mă sinucid, domnule pastor! Nu mai vreau să trăiesc!” ” Posibil să aveți o situație grea în familie. Poate soțul vă face zile negre”, am spus, căutând să aflu motivul.” ”O, nu, am un soț bun și harnic,” mă nedumeri ea. ”Posibil să aveți copii care vă dezamăgesc”, am continuat eu investigarea pe ocolite. ”Copiii mei sunt premianți și cuminți”, mă ului această soră. ”Atunci părinții socri vă acresc sufletul”, am continuat eu explorarea cauzelor. ”Nu ați nimerit-o” a zis ea. ”Sunt oameni cumsecade și buni creștini”, mă asigură femeia. ”Atunci ați avut un accident și acum aveți o dizabilitate pe care nu o suportați, căci altă cauză nu văd”, am zis eu sigur pe mine. ”Posibil să nu mai puteți merge sau să nu mai vedeți”, am punctat eu sigur pe intuiția mea. ”Nici pomeneală!”, a răspuns ea, derutându-mă total. ”Sunt complet validă. În schimb am o invaliditate sufletească. E mai rea decât cea fizică. Nu sunt mulțumită de mine și nu-mi găsesc rostul. Simt că mi-am pierdut busola.Parcă nu mă pot bucura de nimic din ce-am făcut până acum și n-am un rost care să mă împlinească. Nu știu dacă mă înțelegeți,” apelă ea la resursele mele de diagnosticare. ”Cred că înțeleg ceva și cred că aș putea să vă ajut” i-am dat eu speranțe.”Dacă vă permite timpul, și ar trebui să vă permită dacă vreți să scăpați de stafia asta a poverii sufletești, v-aș invita în familia mea cea mare în care ați putea găsi o terapie de suflet foarte eficientă și care funcționează bine de tot.” ”Despre ce familie vorbiți? A dumneavoastră? Mi-ar plăcea s-o cunosc, dar de ce o numiți ”familie mare?” ”Nu vă vorbesc de familia mea, ci de o altă familie care se cheamă „Ridică-te și umblă!” Veniți și vedeți și pe urmă mai discutăm de dizabilitatea dumneavostră de suflet. Ei bine, o aștept!

Trepte spre lumină

A fost cumplit de greu. A contracta o dizabilitate majoră și a-ți da seama de limitarea severă la care ai fost expus a însemnat o lovitură direct în centrul vital al ființei. Instantaneu vine refuzul de a te accepta cum ești. Negarea aceasta se manifestă prin izolare sau stare reactivă și intolerantă. Te compari cu ce ai fost și chiar crezi că lucrurile vor reveni la loc printr-o minune sau prin voință. Recăderea următoare este de mai mare intensitate pentru că, chiar dacă sunt ceva schimbări minore, starea generală nu se schimbă. Apar gândurile negre, teribil de negre. Nu te mai vezi util și, mai rău, nu mai poți să-ți vezi visele împlinite. Ideea sinuciderii este din ce în ce mai plauzibilă. Devii sensibil la atitudinile celorlalți și te supără compătimirea lor sau te chinuiește indiferența altora. Suspectezi pe toți și încerci să te îndepărtezi de toți. Dorința de a trăi este încă prezentă, dar mai prezentă este inutilitatea vieții în dizabilitate. Pe când ceilalți apropiați ai casei nu bănuiesc ce vrei să faci, deodată încerci să te desprinzi de viață. Tentativa eșuează de cele mai multe ori. Trăiești a doua mare revoltă, că nu ai putut să te scoți definitiv din circuitul vieții.

Apare în viața ta cineva care îți spune ceva ce nu crezi la început și nici nu ți se pare credibil. Cum că există un Prieten care nu doar că te iubește, ci că și are treabă cu tine și își poate oferi ceea ce ai pierdut, dar nu pentru a continua viața aceasta scurtă, ci pentru eternitate. Refuzi acest gând, dar nici nu-l poți scoate din cap. Revine cu putere când și când și dorești să mai auzi povestea asta, care la început era de adormit copiii. Te interesează sursa și începi să citești din Cartea aceea care este incredibilă prin promisiunile pe care le face. Apare prima rugăciune și prima stare de pace, care îți dă sentimentul unei bucurii inexplicabile. Îl simți atât de aproape pe Cel care nu este o fantasmă, ci chiar ceva real , atât de real că Îi simți respirația, încât nu mai concepi să-L refuzi sau să-L neglijezi. El te socotește nu doar util, ci chiar indispensabil în viața Lui. Pur și simplu nu concepe să nu fii al Lui pentru că are o misiune specială pentru tine. Și, oare care este aceasta?

Misiunea speranței

Totul are un sens lângă Cel care a trăit dizabilitatea noastră în cea mai cumplită limitare: Crucea. Mintea este în ordine cu cele mai mari adevăruri. Inima simte cu cei care suferă alături de tine, până acolo că nu o mai simți pe a ta, ci te apasă durerea celorlalți. Arzi de dorința de a transfera starea ta și altora care nu simt paradoxala bucurie din preajma Prietenului nelipsit, dacă nu e chemat. Deodată poți să îți clarifici sensul vieții, drumul misiunii tale, obiectivele și țintele tale și ai o sete de a-ți face prieteni pentru a aduna în drumul tău și pe alții care încep să guste din viața Celui care dă noutate vieții printr-o creație absolut fericită. Ești conștient că ai fost salvat de la cea mai cumplită pierdere pe care ți-ai planificat-o pe când vroiai să îți salvezi viața singur. Devii un mesager al speranței pentru alții. Te uiți atent în jur și începi să vezi ce trebuie să faci. Și începi o discuție cu cineva care afost în aceeași situație cu tine: ”Probabil că ești într-o stare proastă și cumplit de depresivă. Te înțeleg. Pe aici am trecut și eu. Ce pot să spun este că am depășit această criză și am o altă înțelegerea a vieții datorită unui Prieten care m-a scos la lumina unei vieți noi. El m-a convins că este Autorul existenței mele și că vrea tare mult să-L cred pe cuvânt că mă va reface în mod perfect cât de curând. Și mai spune ceva, și anume, că așa cum sunt cu probleme, dar plin de încredere și speranță în El, sunt mai util pentru oameni în a le arăta drumul altei vieți decât al celui care duce doar spre ei și că pot fi mai convingător atunci când vorbesc despre bucuria cea mare dată de acest Mare Prieten, chiar din starea dizabilității mele. Iar Creatorul meu va spune întregului Univers: ”Uitați-vă la el! Deși nu vede, deși nu poate merge mă crede pe cuvânt și Mă lasă să-i fac viața frumoasă pentru eternitate. Și mai uitați-vă cum Mă reprezintă și cum scoate din întuneric pe cei care vor să renunțe la viață. Inima lui plină de speranță este cea mai bună doctorie pentru cei bolnavi de moarte și inutilitate.”

Și, credeți-mă, chiar îngerii au ce învăța de la voi dacă veți fi mesagerii speranței!

PRIMĂVARA VINE

Aştept topirea ultimilor zăpezi aşternute
Ca nişte gânduri scrise pe hârtie
În lumina soarelui par pierdute
La mijloc de martie, la mijloc de martie.

De câteva săptămâni vestiţi şi firavi anisori
Anunţă că nu-i departe nici această primăvară
Pentru minunea florilor vom fi datori
Să ieşim ca ursul din bârlog afară.

Soarele la fereastră sfios bate
Sfidând perdeaua norilor
Primăvara vine, nu-i departe
Cântaţi de bucurie păsărilor.

Ce vin şi ele ca să îmbogăţească
Splendoarea naturii renăscute
Ce marea de verdeaţă o să o gătească
Ca nişte designeri cu experienţe ştiute.

Primiţi-o în suflet şi în gând, în casă,
Ca pe un înger ocrotitor
Ea aduce iubirea la masă
Şi ia aripi de zefir al nostru dor.

Vali Fencea
Ciutelec Bihor

DUPĂ DURERE... BUCURIE

Iată că o mare sărbătoare la noi iar a venit,
Este Paștele când Tu Isuse ai fost răstignit,
Când oamenii cei răi n-au vrut să creadă în Tine,
C-ai vrut să-i mântuiești și să-i înveți de bine.

Ți-au dat crucea și Tu cu durere Ți-ai dus-o,
Și pe drumul cel lung al Golgotei ai adus-o,
Te-au răstignit, coroană de spini pe cap Ți-au pus,
Și lângă Tine doi tâlhari au răstignit.

Ți-au dat oțet și tare își mai râdeau de Tine,
Și celorlalți spuneau să nu creadă în Tine,
Cu o suliță în coaste ei Te-au înțepat,
Spunând celorlalți că Tu ești un om plin de păcat.

Iar Tu atunci când duhul pe cruce Ți l-ai dat,
Un cutremur a fost, perdeaua templului s-a sfâșiat,
Abia atunci oamenii în Tine cu adevărat au crezut,
Și au regretat amarnic că nu au crezut de la început.

Plângeau amarnic și-și cereau iertare de la Dumnezeu,
C-au fost necredincioși și n-au crezut Cuvântul Său,
Iar lacrimile lor într-o mare bucurie s-au transformat,
Când pestre trei zile au aflat că Tu, Isuse, ai înviat.

Popescu Nicoleta
Bughea de Sus (Argeș)

DOAMNE, EU ȘTIU...

Doamne, eu Te cunosc
Dar sunt mai rău ca fariseii
Mă bat cu pumnu-n piept
Căci nimeni nu-i ca mine.

Dar mă comport în viață
Ca hoții și mișeii
Și zi de zi prin fapta-mi
Te răstignesc pe Tine.

Doamne, eu am citit Cuvântul
Și chiar l-am învățat
Cunosc multe versete
Și psalmii-i cânt că-mi plac.

Dar am uitat Cuvântul
Și legea am călcat
Prin faptă, și vorbire
Și tot ceea ce fac.

Doamne, eu știu prea bine
Și legea Ta cunosc
Știu c-ai murit pe cruce
Căci eu Te-am răstignit.

Păcatu-i greu pe umeri
Și acum îl recunosc
Privesc la Tine, Doamne,
Eu știu cât m-ai iubit.

Dinescu Emilia
Valea Stânii (Argeș)

Talentul...

nu cunoaste

handicap!

SUFERINȚA

Când trăiești o grea suferință
Ai nevoie de prietenie
Ai nevoie de solidă credință
Mai multă credință în tine.

Și orice gând bun îți vine
Sau te însoțește atunci
Nu uita e pentru al tău bine
E avântul ce-ți dă puteri să urci.

Când treci prin stări amare
Colinzi văi adânci și grele
Simți că nu mai ești în stare
Să poți renunța la ele.

Când urci pieptiș calvarul
Oricât ar fi de rău tot n-ar fi greu
Căci să nu uităm că HARUL
Este Însuși Dumnezeu.

Cidem Narcis Brâslașu
Din volumul
„Poezia mea e speranța”

LA DUMNEZEU E FRUMOS

La Dumnezeu e frumos
Străzi de aur strălucesc
Paradisul minunat
Noi l-am pierdut prin Adam
Dar prin Isus l-am câștigat.

Isus ne-a adus credința
Iertarea și pocăința.
Și noi, când ne pocăim
El ne duce în paradis
Îi mulțumim că ne-a iubit.

Perciu Elena
Din vol. *„Trandafirul smuls de lume, răsădit de Dumnezeu”*

O LUME CARE NU SE PIERDE

Mai spune-mi mamă, spune-mi despre
dimineţile încinse cu brâuri de rouă
în care paşii mei cântau pe iarba moale
îmbrăţişând mireasma florilor abia trezite.
Spune-mi despre lutul cald şi galben
din care construiam cetăţi cu turnuri către soare,
dar cel mai mult mi-ar plăcea
să-mi spui că timpul de atunci
e o lume care nu se pierde
şi care naşte alte lumi
asemănătoare cu nişte păsări albe.

Magdalena Dorina Suciu
Din volumul **„Copilărie - pâine dulce”**

Talentul...

(Creația ta)

DUMNEZEU NE VREA

dedicată
fam. Ene Irina și Gheorghe

Dumnezeu ne vrea în întregime,
El ne dă lungime de zile.
Vrei ființa noastră toată
Inima este imaculată.

Ne ocrotești cu dragoste,
Aduci în suflet liniște.
Mângâi cu înțelepciune,
Iubești cu vorbele bune.

Totul ne-ai dăruit.
Sufletul ne-ai mântuit.
Ești al nostru Salvator.
Omul e mereu învingător.

Minca Elena Gabriela
Alexandria

TREC...

Trec prin încercări,
Dar Domnul dă mângâieri
Trec prin pustiire
Vine în urmă fericire,

Trec prin suferință,
Tata îmi dă biruință
Vine să-mi dea cunună
Pe fruntea mea,
Să mă scape
Din durerea grea.

Îngerii cerului cu miile
Mie îmi dau bucurie
Razele soarelui plin
Vin în viața mea cu alin.

Doamne spre slava Ta
Vreau azi să-mi cânte inima
Cântă smerită,frumos, slavă
Ție Domnul meu Hristos.

Slavă, slavă, vreau să-Ți dau
Slavă, slavă, în veci Îți cânt
Slavă Ție Domn iubit
Slavă Tată, fii în veci mărit.

Axenie Viorica
Buda (Prahova)

CAUT

Caut o inimă de aur
Ce n-o găsesc, decât la Tine
Te rog, Isuse salvator
Întoarce-te, din nou în lume.

Caut o inimă cu har
Ce o ai doar Tu, Isus
Și-mi dăruiește al Tău har
Cuvânt veșnic din cer de sus.

Caut o inimă, a iubirii
Ce doar Tu, o ai Isuse
Cu legile veșnice
Legile tale nescrise.

Ionescu Daniela-Nicoleta
Nedelea (Prahova)

PE CRUCE

Pe cruce noi Te-am răstignit Cristoase
Și cuie în palme Ți-am bătut,
Cu sulița în coaste Te-am împuns
Și sângele cel sfânt pe jos a curs.

Din spini facutu-Ți-am cununa,
Iar lacrimi sfinte ai vărsat
Și Te rugai ca omenirea
Să nu mai cadă în păcat.

Prin moartea și învierea Ta
Cristoase, la dreapta Tatălui, Tu stai,
Iar noi privim de jos cu milă,
Păcatele să ni le tai.

Sorinel Vlad
Gorj

HRISTOS A ÎNVIAT

Fiul Tatălui Prea Sfânt, a venit pe acest pământ,
ca prin jertfa Lui cea mare să ne scape de pierzare.
După ce a fost batjocorit, pe cruce a fost răstignit,
ostaşii hainele Lui le-au împărţit, dar Domnul Isus i-a iubit,
şi pe Tatăl L-a rugat: să-i ierte căci nu ştiu ce fac.
Deodată ziua se făcea noapte,
Şi perdeaua din Templu cade.
Iar Duhul Domnului Isus, la Tatăl în cer a ajuns
Şi Trupul Domnului Cel Sfânt, a fost pus într-un mormânt,
dar a treia zi a înviat, şi boldul morţii l-a călcat.
În prima zi a săptămânii, când soarele răsărea,
femeile cu miresme la mormânt, se duceau,
ca să-l ungă trupul lui Isus, căci L-au iubit atât de mult.
Dar aveau o îngrijorare, cine va prăvăli piatra cea mare,
când ochii au ridicat şi au văzut că piatra fusese prăvălită,
s-au înspăimântat şi-n mormânt au intrat,
un înger în cale le-a ieşit, şi vestea cea mare au primit
Hristos a înviat.
Apoi ele cu frică şi cu mare bucurie au plecat,
dar pe drum Isus le-a întâmpinat.
Şi cu dragoste le-a încurajat
Iar ele au alergat şi pe ucenici i-au înştiinţat,
dar ei nu au crezut, că a înviat Isus,
Petru atunci s-a sculat şi la mormânt a alergat,
înăuntru s-a uitat şi a rămas tare mirat,
căci Isus era plecat doar fâşiile de pânză l-au întâmpinat,
dar Domnul Isus n-a zăbovit şi la ucenici a revenit,
dar ei de frică şi spaimă s-au umplut crezând că este doar un Duh.
Apoi Isus i-a îmbărbătat, rănile din mâini şi picioare, le-a arătat,
şi Isus le-a zis aşa este scris: Hristos să pătimească
şi să învieze a treia zi dintre cei morţi şi să se propovăduiască
tuturor neamurilor în Numele Lui, pocăinţa şi iertarea păcatelor ,
Hristos a înviat şi la cer s-a înălţat,
stă la dreapta Tatălui şi mijloceşte pentru noi,
cu toţii să ne bucurăm, şi numai Lui slavă să-i dăm.
cu dragoste să ne închinăm, în rugăciune să veghem,
şi Mirele să-l aşteptăm, că mult nu va mai fi
şi Isus iarăşi va veni.

Stănilă Marius - Sibiu

Talentul nu cunoaște handicap

.....Anunţuri de la cititori..... .....Anunţuri de la cititori..... .....Anunţuri de la cititori.....

Florin

Vând sau schimb Opel Astra Bertone sport, în 2 uși, decapotabil electric, taxa poluare plătită, an fabricație 1996, geamuri electrice, închidere centralizată, turbo sport, ABS, cutie viteze automată, preț 2.000 euro. Negociabil. Pentru detalii sunați la numărul ***0765-368883****.*

Ghidănac Marian - București

Vând Volkswagen Şaran, an fabricație 1996, cutie automată, cu adaptare manuală, 7 locuri, cilindree 1984, nu necesită taxă de mediu, 222.500 km, preţ 5.000 euro. Telefon ***0723-886844***

Trandafir Virginica

Mă numesc Trandafir Virginica, am 53 de ani, sunt din Brăila, am 5 copii, sunt operată de coxactroză bilaterală, piciorul stâng cu proteză și acum necesit proteză și la celălalt picior. Suma necesară este foarte mare, iar eu nu-mi permit. Rog din toată inima, cine poate să mă ajute, cu o sumă oarecare, să sune la nr. ***0741-989572****.*

Borzoși Ana

Mă numesc Borzoși Ana și am o fetiță operată de mai multe ori la ambii ochi, de cataractă congenitală. A trebuit să facă transplant de cristalin la ambii ochi. Toate acestea, plus tratamentul necesar, au necesitat foarte, foarte mulți bani, așa că a trebuit să amânăm plata la curent, gaze, apă, etc., eu renunțând la a mai cumpăra tratamentul pentru afecțiunile mele. În plus, fetița urgent nevoie de o pereche de ochelari. Soțul nu a putut să lucreze în ultimul timp, deoarece a avut un accident de muncă.

Rugăm din toată inima, în numele lui Dumnezeu, ca oricine ne poate ajuta cu o sumă cât de mică de bani, să sune la numerele ***0745-466710*** *sau* ***0268-589065****.*

Morariu Dionisie - Frătăuții Noi (Suceava)

Toți cei care doresc să facă un studiu gratuit din Biblie, să scrie sau să sune la: ***Morariu Dionisie loc. Frătăuții Noi, nr. 739, jud. Suceava, cod 727250, tel. 0757-727172 și 0768-484726***

Minea Gheorghe

Am o fundație de casă turnată (2 cămăruțe și un hol) și doresc să fiu sprijinit fie cu bani, fie cu materiale de construcție. Am o situație f. grea, locuiesc în casa părintească, împreună cu o soră și un frate, având ca venit doar indemnizația de persoană cu handicap gr. 2. Pot fi contactat la ***0758-331514 și 0785-560423 Jud. Buzău, com. Vernești, sat Cândești, nr. 18***

Nota redacţiei: Responsabilitatea corectitudinii informaţiilor din anunţuri, aparţine în totalitate autorilor!

.....Anunţurile redacţiei..... .....Anunţurile redacţiei..... .....Anunţurile redacţiei.....

FOARTE IMPORTANT

Datorită unei decizii a Curții Constituționale (680/2012) și a Legii 37/2013 care modifică Legea pensiilor (263/2010) orice persoană cu dizabilități gr. 1 și 2, (posibil și 3) care au doar indemnizație de handicap, pot primi acum, pe lângă indemnizația de handicap și de însoțitor, și pensie de invaliditate, chiar dacă nu a muncit nici-o zi. (Aflați mai multe în articolul de la „Litere de lege")

Pașii care trebuie făcuți:

1. Se merge la medicul specialist (neurolog, ortoped, s.a) care, pe baza actelor medicale (ieșiri din spital și certificatul de handicap) va face un referat pentru pensionare de invaliditate (de muncă).

2. Întocmiți un dosar (ieșiri din spital, certificat de handicap, copie buletin, referatul medicului specialist) se va merge la Comisia de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă în raza căreia domiciliați, veți fi programați și vi se va emite un certificat de invaliditate (de muncă)

3. Cu acel certificat și cu vechimea în muncă (plătiți minim 1 zi - dacă aveți terminată facultatea, ați avut șomaj sau ați făcut stagiul militar, nu mai trebuie să cotizați deoarece acestea se consideră stagii de cotizare, vechime în muncă) vă duceți la Casa județeană de Pensii. (Oricum este ușor ca cineva să se asigure la Casa de Pensii pentru o perioadă. Se va semna un contract de asigurări pentru o perioadă de... (măcar 1 zi). S-ar putea ca acest contract să vi-l ceară la Comisie, așa că semnarea acestui contract poate deveni pasul 1.

Apoi... așteptați decizia de pensionare. SUCCES!

IMPORTANT!

Reînnoiesc rugămintea de a trimite adrese ale semenilor şi prietenilor noştri cu handicap locomotor care, ca şi noi, trec prin aceleaşi frustrări, dezamăgiri, descurajări şi lupte sufleteşti.

Este frumos să ne bucurăm împreună de această revistă, de informaţiile pe care le conţine, de aceste articole deosebite, scrise de oameni deosebiţi.

INVITAŢIE – APEL

Te-ai gândit că viaţa ta e un roman? Poate n-ai cutezat s-o priveşti aşa, dar acesta este adevărul. Pentru mulţi cititori ai revistei noastre, experienţele de viaţă relatate în ea sunt aşa de binefăcătoare.

Poate şi pe tine te-au încurajat sau ţi-au oferit sfaturi bune. Şi experienţa ta de viaţă contează pentru noi. Nu te gândi că este nesemnificativă, pentru că nu este aşa. Nu despre lucruri spectaculoase ţinem să scriem, ci şi de cele mici, dar care ne încurajează. Un mic succes pe care l-ai obţinut în lupta cu viaţa, poate fi şi pentru noi o încurajare. Nu ezita să ne scrii despre viaţa ta, care poate ţi se pare nesemnificativă, dar care pentru noi poate fi un adevărat izvor de încurajare şi mângâiere.

Te aşteptăm în paginile revistei noastre!

....Să ne rugăm pentru.... ....Să ne rugăm pentru.... ....Să ne rugăm pentru....

Încă de la începutul apariției revistei, am primit cu mare bucurie sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre şi cu mare bucurie consemnez alte cereri de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Ştiu că este greu şi unora dintre noi chiar poate să li se pară ciudat sau chiar să-i deranjeze o asemenea rubrică (aşa aş fi simţit şi gândit eu în urmă cu câţiva ani), însă avem un Dumnezeu atât de minunat şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune (ştiu din propria-mi experienţă), încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Mă rog de Tine Doamne, Te uită jos cu drag iar mâna Ta cea sfântă ușor să îi atingă pe Nelu și Mihaela Petrache din satul Duda, jud. Vaslui și pe Aurel Burcea împreună cu familia.

Sorinel Vlad - Gorj

Să ne rugăm pentru Aurel Burcea, pentru familia lui, să găsească mereu sponsori.

Să ne rugăm pentru familiile: Mârzac, Bordeianu, Iliescu, Gheordănescu, Deaconu, Marta, Arsene, Trif, Nistor și pentru toate familiile care primesc revista „Împreună”.

Să ne rugăm pentru asociația „HandHope”, pentru revista „Împreună”, fundația „Alinare”, „ADRA”, „ASI”, „AGI Construct” și clubul „Ridică-te și umblă” (București, Prahova și Constanța), „Portul Speranței” ca Dumnezeu să lase belșug de binecuvântări.

Să ne rugăm pentru familia mea care are mare nevoie de Dumnezeu și de rugăciune.

Iordache Ionel Marius – Viişoara (Constanţa)

Să continuăm să ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să continue să lucreze la inima oamenilor, astfel ca revista să apară și în viitor.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Să ne rugăm pentru întâlnirile din Bucureşti, Ploiești și Constanța, precum și pentru oamenii de suflet care vor să înființeze filiale și în alte județe (cu ajutorul bunului Dumnezeu este posibil ca, în viitorul apropiat, în alte 2-3 județe să se organizeze întâlniri regulate ale persoanelor cu dizabilități).

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Din cauză că trebuie să stau mult pe căruț (14-15 ore zilnic), escarele mi se închid și mi se deschid. Slavă Domnului! S-au închis, dar rog să fiu susţinut în continuare în rugăciune.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

După cum bine vedeţi, revista a apărut iarăși. Mulțumim tuturor sponsorilor, știuți și neștiuți, tuturor acestor oameni minunați care ne-au ajutat dezinteresat în toți acești ani (mulțumim din suflet),

Să continuăm să ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să continue să lucreze la inima oamenilor.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

(Oare din 3.000 de primitori ai revistei, doar... atât de puțini conștientizăm importanța și necesitatea rugăciunii? Doar... atât de puțini înțelegem și credem că atunci când mai mulţi se roagă, Dumnezeu lucrează? (Mat. 18:19)

....La mulți ani!.... ....La mulți ani!.... ....La mulți ani!.... ....La mulți ani!....

Asociația și Biserica “Ridică-te și umblă”

*Asociația si Biserica “Ridică-te și Umblă” București urează membrilor și voluntarilor care sărbătoresc ziua de naștere în luna martie, un sincer și călduros **„La mulți ani!”**, împlinirea tuturor dorințelor și Dumnezeu să îi binecuvânteze din belșug și neîncetat: **Victor Alexandrache, Georgiana Bucur, Rebeca Călina, Alexandra Chiriță, Doina Coțofană, Marius Ionel Iordache, Florina Lazăr, Emanuel Lupu, Georgeta Jenica Mocanu, Anda Molea, Gelu Surdu, Carmen Tudor.***

Chită Adriana - Bacău

*Prietenii mei de suferință mai adaugă o lalea în buchetul vieții: **Manolache Doina** din Costanța; **Cloșcă Florica** din Botoșani; **Fotachi Geta** din Brașov; **Salac Petrica** din Bistrița. Dragii mei vă doresc multă sănătate, multe bucurii și să vă dea Bunul Dumnezeu numai bine. **„La mulți ani!”***

Văcaru Anca Elena - Rm. Vâlcea

*Cu ocazia zilei de naștere a unei foarte bune prietene, care pentru mine este ca o soră. Pentru **Petcu Georgiana Elena** din Rm. Vâlcea, care pe data de 5 aprilie va mai pune un trandafir în buchetul vieții. Îi urez un călduros **„La mulți ani!”**, sănătate, fericire, iubire și toate dorințele tale să ți se îndeplinească. Nu uita că Cineva acolo, undeva, te iubește, așa că trebuie să continui ce ai început! Să nu te lași învinsă niciodată, orice s-ar întâmpla. Mult curaj și putere draga mea prietenă.*

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

Bucuria primăverii. Soarele strălucește iar. Razele lui mângâie pământul care se trezește la viață. Inima vibrează de bucurie, când dăruim împlinire și fericire celor de lângă noi. Creatorul transformă sufletul. El ne învață, să oferim mângâiere oamenilor singuri. Să le călăuzim pașii, cu iubire. Să-i ridicăm prin rugăciune. Noi împodobim scara faptelor bune, care urcă la tronul Domnului. Astfel, primim har și binecuvântare veșnică.

Monica Buda
Bihor

În Ieremia 31-3 scrie: „..Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea". Te-ai gândit vreodată serios la această dragoste? De câte ori te-ai îndoit de ea? de faptul că Dumnezeu te iubeste? că te vrea cu gelozie pentru El? Oricât de departe te-ai simți față de El, oricât de jos, oricât de păcătos sau murdar, oricât de nevrednic, El nu va renunța la tine. Dragostea Lui este aceeași, necondiționată, nelimitată. Când începi să crezi asta, primești o siguranță și o încredere nouă, nu mai umbli cu capul plecat învinovățându-te, nu mai depinzi de dragostea celor din jur. Tu te știi iubit de Regele Regilor!

Teodora Bora
Suceava

Nu fac parte din cei 3.000 de primitori ai revistei (doar pe internet o citesc) și cred că nu vă supărați de îndrăzneala mea, dar sunt o persoană cu dizabilitate fizică și în același timp o mamă căruia Dumnezeu i-a încredințat doi copii tot cu dizabilități fizice, deci sunt testate gândurile de mai jos.

De ce trebuie să trecem prin încercări?

Dacă am avea parte numai de binecuvântări, faptul acesta ar fi numai spre răul nostru, și tot așa ar fi dacă am avea numai necazuri. De aceea nu există nici o binecuvântare fără necazuri și nici necazuri fără binecuvântare. Cele mai binecuvântate și alese unelte ale lui Dumnezeu, au trebuit să sufere adeseori cel mai mult (Iov, Ilie, Pavel, ...). Dar noi mai suferim și pentru faptul că așa devenim mai conștienți de dragostea lui Dumnezeu. Hrana primită în pustiu a fost mai prețuită decât dacă această hrană (mană, apă, prepelițe) ar fi fost dăruite în țara cea îmbelșugată a Gosenului. Un izvor într-o țară uscată ne este mai de preț decât într-o țară cu multe izvoare. Tot așa și prietenia lui Dumnezeu este mai plăcută într-o vale întunecată decât pe o pajiște înverzită în soare. În suferință copiii lui Dumnezeu primesc întotdeauna niște binecuvântări și înviorări neobișnuite. Dar noi trebuie să suferim și pentru faptul că, prin ele, Dumnezeu dorește să ne mai aplice și câte o pedeapsă. Fiecare pedeapsă divină este învelită în îndurare, milă, iertare. Dumnezeu consideră că este un lucru de valoare să Se ocupe de noi, chiar dacă uneori ne pedepsește, pentru că vrea sa ne faca mai buni. Acesta este înțelesul pedepsei Lui. Suferința și încercarea nu depășesc puterea noastră de a răbda. Ispita își are sfârșitul ei, pentru ca s-o putem răbda. Ba chiar și în toiul încercării ne este dat să mai simțim totuși purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Ilie și-a dorit să moară când era sub ienupăr dar un înger l-a întărit cu hrană. Avraam când s-a întors obosit din bătălia împăraților, a primit hrană și astfel primind putere a putut să-l biruiască pe împăratul Sodomei. Și înainte de a păși pe ultimul drum al crucii, a venit la Domnul Isus un înger și L-a întărit. Și pentru fiecare ispită, necaz și încercare care vine peste noi, fără voia noastră, în calitate de copii ai lui Dumnezeu, ne este dată și puterea ca să biruim. Noi trebuie doar să ne folosim de această putere prin credință, dar care ne lipsește adeseori.

.....Viața așa cum este..... .....Viața așa cum este..... .....Viața așa cum este.....

continuare din pag. 3

În timpul unei întruniri care a durat trei zile, Sullivan a avut un dineu la care s-a întâlnit cu militanții pentru drepturile persoanelor cu dizabilități. El s-a adresat unei asociații de luptă contra dependenței de droguri din zona Vancouver, cu idei despre cum poate fi ameliorată situația în cel mai rău famat cartier al orașului, Downtown Eastside. A pus la cale un program de cercetare împreună cu centrul de design urban pentru sustenabilitate de la Universitatea Columbia Britanică. Sullivan este și membru al comitetului Fundației Rick Hansen, o organizație dedicată celor cu leziuni la coloană.

În ultima lui zi de mandat, la o paradă, Sullivan a mai făcut o piruetă - nu atât ca să își ia la revedere, ci ca să semnalizeze noul său început.

Sullivan, acum în vârstă de 50 de ani, nu a mai repetat gestul de la Jocurile Olimpice desfășurate la Vancouver în 2010. El a pierdut nominalizarea partidului sau pentru realegerea ca primar în 2008 și astfel a pierdut și locul la masa olimpică. L-a pierdut și pe mentorul său, Abraham Rogatnick, care a murit în august anul trecut, și a mai mers la alte șapte înmormântări. Într-un an marcat de pierderi, Sullivan se uita în jur la orașul pe care l-a condus și vede câștigurile aduse de Jocurile Olimpice. Rămâne la fel de ocupat, mulțumit de mandatul lui - așa criticat cum e - și renăscut, după cum spune, pentru a doua oară. "Voi fi mai eficient în afara primăriei decât am fost în interiorul ei", declara Sullivan în apartamentul său de la etajul 16 din centrul orasului Vancouver.

-sfârșit-

Sursa: http://www.prostemcell.ro/celebritati-cu-handicap/sam-sullivan.html
Preluat cu permisiune

N.R. Aș fi dorit să public povestea de viață a unuia dintre noi, a celor care primim revista, însă... Eu aștept mereu mărturiile, experiențele voastre de viață.

Pensia de invaliditate

-se acordă indiferent de stagiul realizat-

av. DANA BORDEIANU

Pentru că bunul meu prieten, Aurel Burcea, nu mi-a dat pace mai mult timp, într-un final am hotărât să scriu şi un articol despre pensia de invaliditate. Am amânat multă vreme pentru că lucrurile erau încă neclare, dar, la ora actuală avem acte normative care reglementează mult mai multe aspecte decât în trecut.

Însă, pentru a putea vorbi despre pensia de invaliditate, va trebui să facem delimitarea foarte clar între aceasta şi indemnizaţia de handicap. Nu de puţine ori am observat confuzia care se face între cele două, confuzie ce aparţine, ce-i drept, mai mult persoanelor fără dizabilitate.

În primul rând trebuie menţionat faptul că indemnizaţia pentru handicap este acordată în baza legii 448/2006 **privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, în timp ce pensia de invaliditate este un drept tot al celui cu dizabilitate dar, acordat în baza legii 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.**

Astfel, legea 448/2006 republicată şi modificată, stabileşte în cuprinsul articolului 5, punctul 19 următoarele: *„indemnizaţie lunară este prestaţia socială lunară reprezentând sume de bani acordate persoanelor cu handicap de natură să faciliteze egalizarea de şanse, asigurarea unei vieţi autonome şi favorizarea incluziunii lor sociale”,* iar articolul 58 din aceeaşi lege, alineatul 4 şi 5 stipulează că:

„(4) Adultul cu handicap beneficiază, în condiţiile prezentei legi, de următoarele prestaţii sociale.

a) **indemnizaţie lunară**, indiferent de venituri:

1. în cuantum de 202 lei, pentru adultul cu handicap grav;
2. în cuantum de 166 lei, pentru adultul cu handicap accentuat;

b) buget personal complementar lunar, indiferent de venituri:

1. în cuantum de 91 lei, pentru adultul cu handicap grav;
2. în cuantum de 68 lei, pentru adultul cu handicap accentuat;
3. în cuantum de 33,5 lei, pentru adultul cu handicap mediu

(5) Beneficiază de prestaţia socială prevăzută la alin. (4) lit. b) şi familia sau reprezentantul legal al copilului cu handicap grav, accentuat ori mediu pe perioada în care îl are în îngrijire, supraveghere şi întreţinere.”

Pe de altă parte, mai nou, în conformitate cu dispoziţiile Legii 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, persoana cu dizabilitate poate beneficia şi de **pensie de invaliditate**.

Articolul 68, alineatul 1 stabileşte: *„Pensia de invaliditate se cuvine persoanelor care şi-au pierdut total sau cel puţin jumătate din capacitatea de muncă,* din cauza:

a) accidentelor de muncă şi bolilor profesionale, conform legii;

b) neoplaziilor, schizofreniei şi SIDA;

c) **bolilor obişnuite şi accidentelor care nu au legătură cu munca”.**

Până aici, lucrurile ar fi părut promiţătoare dar, citind mai departe, înainte de a suferi modificări, articolul 73 impunea un stagiu minim de cotizare (de cel puţin 1 an pentru cei cu vârsta de până în 20 de ani mergând cu stagiul până la 27 ani pentru cei cu vârsta de 60 de ani). Ori, situaţia era inechitabilă pentru că sunt oameni cu handicap din naştere sau după naştere dar la vârste fragede – înainte de a fi intrat în câmpul muncii - care datorită gravităţii afecţiunii nu au putut desfăşura nici-o zi de activitate (deşi, cu siguranţă şi-ar fi dorit!).

Aşa au stat lucrurile până când, o persoană cu dizabilitate, a sesizat Curtea Constituţională, reclamând tocmai această inechitate, respectiv neconstituţionalitatea dispoziţiilor articolului 73 alin.(1) şi art.74 din Legea 263/2010.

Analizând, Curtea Constituţională a constatat: *„Pierderea totală sau cel puţin a jumătate din capacitatea de muncă din cauza bolilor obişnuite şi a accidentelor care nu au legătură cu munca este un eveniment aleatoriu ce nu poate fi controlat de persoana în cauză, astfel încât stabilirea unei vârste şi a unui stagiu minim de cotizare de la care poate fi acordată pensia de invaliditate nu se justifică. Condiţiile pe care legiuitorul trebuie să le impună în acest caz trebuie să vizeze strict stagiul de cotizare deja realizat, astfel încât, indiferent de vârsta asiguratului, acesta să poată beneficia de o pensie de invaliditate potrivit contribuţiei realizate, în acest fel, pensia de invaliditate îşi păstrează natura juridică a unei prestaţii de asigurări sociale, nefiind transformată într-una socială. În caz contrar, persoana asigurată, de principiu, ar ajunge în situaţia în care, deşi şi-a pierdut total capacitatea de muncă, deci nu mai poate fi încadrată în muncă, să nu beneficieze de contribuţiile deja realizate decât la împlinirea vârstei standard de pensionare, odată cu acordarea pensiei pentru limită de vârstă. O asemenea persoană este exclusă, în acest caz, de la beneficiul acordării pensiei de invaliditate, ceea ce este inadmisibil.*

Aşadar, legiuitorul nu poate impune condiţii nerezonabile pentru persoanele care şi-au pierdut total sau cel puţin jumătate din capacitatea de muncă din cauza bolilor obişnuite şi a accidentelor care nu au legătură cu munca în privinţa acordării pensiei de invaliditate.”

În final, Curtea Constituţională **a admis excepţia**, impunând emiterea unui act normativ modificator al legii 263/2010 privind sistemul public de pensii.

Astfel, s-a născut legea 37/2013, publicată în Monitorul Oficial nr.131 din 12 martie 2013.

În baza acestei legi, au fost aduse o serie de modificări legii 263/2010, după cum urmează:

Articolul 73 va avea următorul cuprins: *Persoanele care si-au pierdut capacitatea de munca din*

continuare în pag. 19

Ape tulburi

de Arno Kopecky

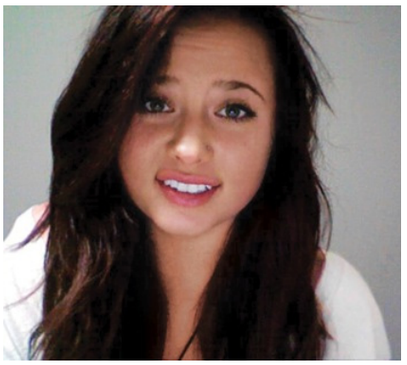

Coborârea pe râu cu ajutorul camerelor cu aer (anvelope de camion) este un sport popular pentru tinerii care locuiesc în apropierea râului Puntledge din Columbia Britanică (Canada). Dar în luna iulie 2011, în timpul unei inundații, petrecerea estivală ar fi putut să se termine tragic pentru o adolescentă și prietenii săi.

Alyssa O'Blenis își pierduse deja simțurile în mâini și picioare, când a văzut printre crengile copacilor care erau aplecați peste râul Puntledge, un om care se plimba. Ea a strigat tare așa cum nu mai făcuse niciodată în viața ei. Dacă bărbatul nu ar fi auzit-o nu ar fi privit niciodată în jos. El nu putea vedea adolescenta de 15 ani care era agățată la 50 de metri mai jos, de un trunchi de copac care plutea pe apă. Cât timp mai putea ea să se țină? Zgomotul apei îi acoperea strigătul. Fata se uita cum străinul se îndepărta fără să-i remarce prezența.

În zilele frumoase de vară, în toate regiunile Canadei unde curge un râu liniștit, oamenii profită de a se scălda și pluti pe apă. Plutiți pe apă și veți observa că veți fi luați de curent, doi câte doi, sau în mici grupe, așezați pe camere umflate cu aer, sau chiar întinși pe saltele pneumatice.

Aceasta se întâmpla de foarte mult timp pe valea lacului Comox, un curs de apă sinuos mărginit de mare și munți, pe partea estică a insulei Vancouver. Râul curge dinspre dealurile pline cu verdeață deasă începând de la barajul lacului Comox, care furnizează curent electric locuitorilor din vale și în același timp reducând debitul, ceea ce face din râul Puntledge un curs ideal pentru distracție.

Totuși, în luna iulie 2011, râul și-a schimbat aspectul. Centrul de ski de pe muntele Washington, a cărui pârâuri se varsă în lacul Comox, au primit o cantitate record de 18,4 metri de zăpadă iarna precedentă. După o primăvară rece, care nu a reușit să topească prea multă zăpadă, o perioadă de ploi calde în iulie, au provocat torente de apă, care exercitau presiuni uriașe asupra barajului. În dimineața zilei de 18 iulie, compania locală care furniza energia electrică, a deschis vanele barajului, ceea ce a produs o creștere a debitului pe râu de la 42 la 140 de metri cubi pe secundă. Devenind furios, cursul de apă a început să fie acoperit de tulpini de arbori desrădăcinați de pe marginile râului.

Adeptă a surfului și a planșei pe zăpadă, Alyssa a ignorat toate semnale care au fost transmise, când i-a trimis un mesaj text prietenei sale Taylor Gutcher, pentru a o invita să meargă împreună să plutească pe râu. Locuitoare a orașului Brantford de lângă Toronto, Taylor nu a coborât niciodată pe râul Puntledge. În plus mai mergea și Michael Chenier. De altfel, între tatăl său, Michael, care era un agent imobiliar de 33 ani cu o alură atletică și care s-a stabilit la Comox cu opt ani în urmă și Sean, tatăl Alyssei, se legase o prietenie. Michael și Taylor au acceptat să se alăture Alyssei pentru a participa, așa cum aceasta descrisese, la "15 minute de plăcere cum nu mai trăiseră ei la Toronto".

Spre ora 15:30, Sean i-a dus cu jeepul său și i-a lăsat la locul obișnuit, chiar lângă crescătoria de somoni. Apoi s-a întors în parcul Puntledge, la câteva minute depărtare, unde se aștepta ca ei să ajungă pe apă și de unde ar fi putut să-i vadă plutind, chiar înainte ca motorul mașinii să apuce să se răcească.

Compania de electricitate a pus o mulțime de pancarte de avertisment de-a lungul râului, dar în excitația lor, cei trei prieteni nu le-au văzut. În ciuda debitului său foarte mare, râul nu li s-a părut amenințător, de acolo unde ei se aflau. Cu toții se simțeau în securitate deoarece au văzut un alt grup de tineri care au sărit în apă și s-au lăsat fără probleme purtați de curent.

Totuși când râul avea un astfel de volum, curenții invizibi, dar mortali, pot ajunge chiar până la suprafața apei. Chiar după mai puțin de un minut, după ce s-au aruncat în apă, Alyssa, Taylor și Chenier au fost târâți de un astfel de curent violent înspre un copac stufos care avea ramurile scufundate în apă, formând sub apă un vârtej periculos.

Așezați confortabil pe două camere, Chenier a lovit primul. A fost aspirat de picioare pe sub arbore și aruncat de cealaltă parte. Cele două camere au explodat pe loc. Zbătându-se ca să ajungă la suprafață, Chenier s-a lovit de un trunchi de copac prins între stâncile de la fundul apei. Numai după ce a reușit să iasă la suprafață și-a văzut rana de 18 centimetri, care-o avea pe jamba stângă până la os.

Alyssa și Taylor au urmat. Ele se aflau pe două saltele pneumatice atașate împreună, formând un mare pat plutitor. În timpul când ele au fost proiectate în copacul respectiv, curentul le-a antrenat într-un vârtej, Alyssa se afla cu fața înainte, iar Taylor în direcția opusă. În ultimul moment, Alyssa a ridicat picioarele și s-a sprijinit de copac, pentru a nu

continuare în pag. 17

continuare din pag. 16

fi aspirată pe sub acesta.

"Cum curentul ne împingea una contra alteia, spate la spate, noi nici măcar nu ne puteam vedea, își amimtește Tylor. Alyssa striga fără oprire "Hei, ești încă acolo?", dar îmi era așa frică, de nu puteam să-i răspund." În timpul acesta, care li s-a părut o eternitate, adolescentele au fost prinse între crengile copacului de către curentul puternic și nu puteau să se miște. Apoi salteaua lui Taylor s-a spart și curentul a tras-o sub copac cu putere, ca apoi s-o proiecteze pe râu în securitate la o distanță egală de tatăl său și de Alyssa. Spatele ei era plin de zgârieturi minore, dar a scăpat ca prin minune de răni mult mai grave.

Alyssa a rămas singură pe saltea. În ciuda curentului irezistibil, ea a reușit să ocolească arborele, pentru a nu fi prinsă sub el. Apoi a sărit pe deasupra și a reușit să se agațe de același trunchi ca și Chenier.

"Părea mort", povestește ea. Tăietura lui Chenier era atât de profundă, încât artera femurală ar fi putut fi secționată, dar prin atâta apă, era imposibil să analizezi gravitatea sângerării. "Mi-am spus că am mai multe șanse să supraviețuiesc pe acest trunchi decât el".

Ambele au decis că pentru Chenier era mai bine dacă-l urcau pe saltea, pentru a se întoarce pe râu. Chenier explică: "I-am zis: "Ascultă, jumătate din gamba mea este foarte deschisă și tatăl tău este la trei minute mai jos pe râu. O să-l întâlnesc și o să sunăm să cerem ajutor." Alyssa nu avea decât să aștepte agățată de copac.

Chenier s-a lansat în curent și a traversat zona periculoasă, până în mijlocul cursului de apă unde aceasta era mai calmă. Apoi Alyssa l-a pierdut din vedere.

Taylor a rămas pe malul împădurit, vis-a-vis de locul unde era prinsă Alyssa. Cele două adolescente se aflau la mai puțin de 10 metri una față de alta, dar forța curentului le împiedica să viseze că ar putea înota una spre alta. Și această distanță părea că se mărește în timp, după fiecare jumătate de oră și apoi după celelalte ore care treceau. Soarele a apus după copaci și nivelul apei tot creștea și împingea copacul cu o forță din ce în ce mai mare. Alyssa se întreba de ce ajutoarele nu sosesc încă. Începuse deja să tremure. Lui Taylor și ei le-au dat lacrimile, după ce au văzut că o persoană care se plimba chiar pe deasupra lor în pădure și-a continuat drumul fără să le poată auzi sau vedea. Apoi Alyssa a coborât capul și a început să plângă.

Agentul Laura Shaw a primit un apel de ajutor la postul Jandarmeriei Regale a Canadei din Comox la ora 17:43. I s-au dat puține detalii: o tânără era prinsă de ceva, pe râu mai la vale de crescătoria de somoni, la cinci minute depărtare de post cu mașina. Odată ajunsă împreună cu colegul ei, au pierdut mai mult de jumătate de oră ca să-și croiască un drum prin desișul împădurit, înainte de a vedea, spre marea lor surprindere, o adolescentă slabă, cu părul lung și blond, care tremura pe malul apei: Taylor Gutcher. Alyssa, de asemenea îi cam îngrijora: petrecuse deja două ore în apă.

Alyssa a fost ușurată să zărească agenții de la GRC (Poliție), dar această speranță a fost umbrită în cursul celor 20 de interminabile minute, în care echipa de cercetare și intervenție la sol din valea lacului Comox a avut nevoie pentru a se mobiliza.

-sfârșit-

Sursa : Selection.ca septembrie 2012

Trimis de **TRAIAN FLOREA – Canada**

Spiritual Spiritual Spiritual Spiritual Spiritual

continuare din pag. 5

binecuvântările ascultării de Dumnezeu. Însă acum trecutul era acoperit doar de regrete. Totuși prezentul ne poate schimba perspectiva privind viitorul.

Descoperirea lui Isus – Luca 24, 28-36

Când s-au apropiat de satul la care mergeau, El S-a făcut că vrea să meargă mai departe. Luca 24,28. Isus începuse să-Și ia rămas bun de la ei și ar fi plecat dacă ei nu ar fi stăruit de El să rămână. La data când au loc aceste evenimente, în acele părți ale lumii soarele apune la 6,30. Dacă nu ar fi fost stăruința lor ca El să accepte să rămână la ei, cei doi ucenici ar fi pierdut binecuvântarea care le stătea în față. Priviți pe Împăratul universului aplecându-Se pentru a intra într-o casă de munte sărăcăcioasă. El este gata să intre și în casa ta, cu condiția să insiști.

În mare grabă a fost pregătită o cină simplă. Gazdele au rugat oaspetele să rostească rugăciunea de binecuvântare a mesei de seară. Ceva însă nu era în regulă. Gesturile străinului, precum și cuvintele folosite în rugăciune, erau aceleași cu ale iubitului lor Învățător. Cred că pentru prima dată acești ucenici au deschis ochii la rugăciune. Atunci au văzut în palmele întinse ale străinului, semnele cuielor. Un strigăt de uimire și fericire a ieșit necontrolat de pe buzele lor: "E Domnul" "dar El s-a făcut nevăzut" Luca 24,30.

Mâncarea aburindă și pâinea caldă a rămas neatinsă. Uitând de cină, cei doi ucenici se întorc în noapte pe cărăruia de munte ce duce la Ierusalim. "Ei duc solia cea mai mare care s-a dat vreodată lumii, vestea bună, de care depind nădejdile neamului omenesc, atât pentru vremurile acestea, cât și pentru veșnicie." Hristos Lumina Lumii, p. 801.

Isus a înviat. Isus trăiește pentru totdeauna și ne poate ajuta și pe noi să biruim pe cel Rău. Dacă vrei și tu să-L descoperi pe Isus prezent în viața ta, studiază zilnic și cu atenție Scriptura. Așa după cum Domnul Isus S-a întors după ucenicii Săi abătuți și triști, El Se va întoarce și te va căuta și pe tine. El va reveni ca să aducă bucuria vindecării și a fericirii veșnice pentru toți cei care acum sunt gata să-L urmeze printr-o viață de ascutare desăvârșită față de Sfânta Scriptură.

-sfârșit-

Am schimbat tipografia, aşa că dat fiind termenul de trimitere a revistei la această tipografie, scrisorile, sms-urile, e-mail-urile, etc. ale voastre trebuie să ajungă la mine până pe data de 15 a lunii de dinaintea apariţiei revistei.

Vă rog mult, pe toţi cei care scrieţi, puneţi-vă numele complet şi adresa la expeditor!

Mulţumesc mult pentru înţelegere!

Popescu Nicoleta - Bughea de Sus (Argeş)

Datorită schimbării tipografiei, „programul" apariţiei revistei s-a modificat, aşa că cele două scrisori deosebite pe care mi le-ai trimis, mă văd nevoit acum să le amintesc pe amândouă în acest număr. Cât despre poezii, fiind vorba de apropiata sărbătoare a Paştelui, am ales-o pe cea care are ca temă acel mare eveniment care a avut loc cu 2.000 de ani în urmă.

Chiriloaie Ion - Bacău

O scrisoare bogată, cu multe idei. Vă mulţumesc că mi le-ai împărtăşit şi mie.

Preda Viorica - Sfântu Gheorghe

Îmi pare rău că ai aflat de existenţa revistei în condiţii atât de dureroase, însă mă bucur tare mult că revista v-a adus atâta alinare. Cu toată inima vă voi trimite revista. Bunul Dumnezeu este sprijinul şi tăria noastră.

Iordache Ionel Marius

Mă bucur că mama ta este puţin mai bine după operaţie. Marius, mereu citesc scrisorile tale, aşteptându-mă să scrii ceva despre vreuna din întâlnirile de la Constanţa a asociaţiei „Ridică-te şi umblă" la care să fi participat şi tu. Întâlnirile sunt lunare.

Morariu Dionisie - Frătăuţii Noi (Suceava)

Sunt întru-totul de acord cu d-voastră în ceea ce priveşte această învăţătură a Bibliei. Până la prezentarea ei este nevoie însă ca Bibliei să i se dea statutul care îl are ca autoritate unică şi absolută în ceea ce priveşte învăţăturile Celui Atotputernic. În plus, până la a se discuta asemenea subiecte sensibile, omul trebuie să-l cunoască pe El ca pe un Dumnezeu al dragostei care se jertfeşte. Ar fi multe de spus, însă mă opresc aici.

Paraschiv Iulian & Ana Maria Damoc

Mă bucur mult de faptul că creaţi şi vă dedicaţi versuri unul altuia. Acesta-i şi motivul pentru care le-am publicat în numărul trecut, însă, cu părere de rău, nu pot face acest lucru lună de lună. Genul acesta de versuri, de poezii, este ceva personal. Trimiteţi-le prin sms unul altuia.

Maggie Parrish; Voicuta Vracea; Irina Modreanu; Marian Lupu - Matca (Galaţi); Geanina Olteanu.

Mulţumesc pentru mulţumirile şi gândurile voastre frumoase!

Doresc să corespondeze:

Doru

Mă numesc Doru şi doresc o fată nevăzătoare pentru căsătorie. ***0786-670910****.*

Nicu

*Mă numesc Nicu, 48 ani, 1,65 m sunt persoană cu handicap fizic gr. 2 (mâna dreaptă şi facial). Sunt salariat în Bucureşti şi doresc să cunosc o doamnă cu handicap şi fără obligaţii, pentru o relaţie de prietenie finalizată cu căsătorie. Tel.****0726-615237*** *(răspund doar la SMS).*

Toma Constantin

Mă numesc Toma Constantin, am 38 ani, am distrofie de centură şi doresc să cunosc o fată în vederea căsătoriei. ***0747-814616 şi 0267-355558***

Gheorghiţă

Mă numesc Gheorghiţă, am 40 de ani, locuiesc în jud. Galaţi, sufăr de parapareză spastică (nu utilizez cărucior). Doresc să cunosc o femeie în vederea căsătoriei. ***0762-704146***

Ciobanu Alin Florin

Ciobanu Alin Florin 30 de ani, divorţat, 1,65 m înălţime, păr şaten, corp atletic, ochi căprui, cu deficienţe de vedere, caut parteneră pentru prietenie. Relaţie serioasă. Tel. ***0746-789748***

Dan

Bună, mă numesc Dan, am 32 ani, sunt gr. 1, doresc să-mi găsesc o fată, tot de gr. 1, pentru prietenie. Cine doreşte mă poate contacta la ***0735-428145*** *(nici-o floare nu-nfloreşte până când nu e udată şi nici-o fată nu iubeşte până când nu-i sărutată. V-am pupat pe toate fetele)*

George

Mă numesc George, am 34 ani, 1,75 m şi doresc să cunosc o fată pentru prietenie / căsătorie. ***0756-484156 şi 0733-318264****.*

Sorinică

Am 33 de ani, 1,75 m, 72 kg, ochi albaştri, păr şaten şi am un handicap de vedere gradul 2. Sunt o fire romantică, sensibil, sincer, modest, fără vicii şi obligaţii, cu credinţă în Dumnezeu. Sunt în căutarea jumătăţii, să aibă vârsta între 20-35 ani. Să fie sinceră, fără vicii, cu sau fără obligaţii. Tel. ***0755-773450 sau 0768-437333***

Laurenţiu

Bună fetelor! Mă numesc Laurenţiu. Doresc să cunosc o fată credincioasă, frumuşică. Doresc ca fata să aibă acelaşi handicap ca al meu (parapareză spastică sau un handicap mai uşor la picioare şi să îşi dorească să aibă o relaţie serioasă care în viitor, dacă ne înţelegem, să ducă spre căsătorie). Acum să mă prezint mai în detaliu: am 21 de ani, 1,73 înălţime, păr şaten, ochii căprui, locuiesc în Teleorman, nr. meu de telefon ***0763-863735****. Nu răspund la sms, număr privat, sau bip. Rog şi ofer seriozitate.*

Paul

Paul, 47 ani, 1,80 m, 75 kg, prieten adevăr, romantic, situaţie bună (casă), zonă urbană, (Oltenia) vreau căsătorie pentru veşnicie, cu o fiinţă ce-L iubeşte pe Creator, să vină la mine pntru a învăţa împreună cuvîntul „Iubire". Dacă eşti sinceră, serioasă, singurătatea ţi-e grea, suferi, vrei s-o alungi, şi-ţi doreşti fericirea, sună-mă la tel: ***0747-799153; 0766-819991****; şi sigur vei fi fericită şi iubită pe vecie. Garantez. Mă rog, ştiu că exişti potrivită mie la suflet, eşti la răscruce cum sunt şi eu, te caut prin Rugăciune şi numai cu ajutorul Domnului vreau să te găsesc. De aceea te caut, te chem, te strig! Răspunde-mi şi vino, femeie, bună, modestă şi cu bun simţ, doar tu şi împreună să fim. Amin!*

Mircea Costel Bratosin

Mă numesc Mircea, am 29 ani, 1,75 m, 60 kg., albinism generalizat, cu ochi albaştri, persoană cu handicap vizual, creştin adventist din Bucureşti. Doresc o relaţie de prietenie care să se finalizeze cu căsătorie, cu o fată creştină adventistă.

Îmi doresc ca fata să fie serioasă, sinceră, fidelă, să ofere încredere, să se implice total în relaţie (ca şi mine), să mă iubească, să mă accepte aşa cum sunt, aşa cum face şi Dumnezeu cu noi; să fie spirituală, să fie credincioasă şi să iubească pe Dumnezeu. Îmi doresc o fată fără obligaţii, cu acelaşi handicap ca şi mine (vizual şi albinism) sau fără handicap pentru a-mi fi un ajutor potrivit mereu, aşa cum vrea Dumnezeu, ca să mă înţeleagă aşa cum sunt eu, din toate punctele de vedere. Fata să aibă între 18-29 ani. Cine îşi doreşte o aşa căsnicie o aştept la ***0737-459099; 0749-346779; 0765-310700****, e-mail si ID:* ***mirceacostel1984@yahoo.com***

Vă rog seriozitate maximă! Mulţumesc mult pentru înţelegere. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Bădăluţă Eugen

Am 39 de ani, divorţat, un copil, doresc o priet-

continuare în pag. 19

continuare din pag. 18

enie în vederea căsătorie, bazată pe respect și încredere reciprocă. ***Sat Cândești, com. Vernești, jud. Buzău, tel. 0761-223995.***

Luca

Domn, 55 ani, pensionat gr. 2, locomotor, doresc o doamnă pentru căsătorie. Să fie simplă, săracă, necăjită pentru a întemeia o familie bazată pe dragoste, siguranță și credință eternă. Să fie sinceră fără inhibiții și cu un caracter integru. Te aștept și nu vei regreta. Telefon ***0760-331714 și 0735-939423***

Nicu

Sunt Nicu, am 43 ani, cu handicap gr.2, doresc să comunic cu doamne de vârstă apropiată. Tel. ***0748-463574.***

George

Mă numesc George, am 31 ani, 1.75 m, șaten, ochi căprui, handicap gr. 2, doresc să cunosc o fată pentru prietenie / căsătorie. ***0756484156 și 0733-318264***

Văcaru Anca Elena - Rm. Vâlcea

Mă numesc Văcaru Anca Elena. Am 23 de ani și sunt din Rm. Vâlcea și doresc să corespondez cu fete și băieți de vârstă apropiată. Cine dorește să mă contacteze o poate face pe mess. Am ID ***anca18390***

Vreau însă să secific ceva. „Fără căsătorie". Nu vreau să mă mărit! Doar o simplă amiciție.

Alexandrache Victor – Mărășești (Vrancea)

Suntem o familie de nevăzători şi dorim să corespondăm cu persoane din toată ţara. Cei care doresc să ne contacteze, ne pot suna la următoarele numere de telefon: ***0765-237976; 0727-370306; 0744-752246 şi fix 0237-260465***

Nota redacției: *Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!*

.....Litere de lege..... .....Litere de lege..... .....Litere de lege..... .....Litere de lege.....

continuare din pag. 15

cauza unor boli obişnuite sau a unor accidente care nu au legătură cu munca beneficiază de pensie de invaliditate, dacă au realizat, în condiţiile legii, stagiu de cotizare.

Articolul 76: *„Persoanelor prevăzute la art. 73, încadrate in gradul I sau II de invaliditate, li se acorda stagiul potenţial prevăzut la art. 75 alin. 1* (adică: „(1) La stabilirea pensiei de invaliditate se acordă un **stagiu potenţial**, determinat ca diferenţă între stagiul complet de cotizare prevăzut în anexa nr. 5 sau, după caz, anexa nr. 6 şi stagiul de cotizare realizat până la data acordării pensiei de invaliditate") *în condiţiile in care au realizat, la data emiterii deciziei medicale asupra capacităţii de muncă, stagiul de cotizare în raport cu vârsta".*

(2) În situaţia gradului III de invaliditate, stagiul potenţial prevăzut la art. 75 alin. (1) se acordă numai persoanelor prevăzute la art. 74, respectiv:

- accidente de muncă sau boli profesionale;

- neoplazii, schizofrenie, SIDA;

- elevii, studenţii sau ucenicii afectaţi în timpul practicii profesionale;

- elevii şcolii militare, militarii în termen, militarii în prizonierat afectaţi în timpul stagiului;

- participanţii la revoluţia din 1989.

(3) Persoanelor care au realizat un stagiu de cotizare ca nevăzător sau în condiţii de handicap preexistent calităţii de asigurat li se acordă un stagiu potenţial, determinat ca diferenţa între stagiile de cotizare cerute de art. 58 („Persoanele care au realizat un stagiu de cotizare în condiţii de handicap preexistent calităţii de asigurat beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare în funcţie de gradul de handicap") *şi 59* („Nevăzătorii beneficiază de pensie pentru limită de vârstă, indiferent de vârstă, dacă au realizat ca nevăzător cel puţin o treime din stagiul complet de cotizare") şi stagiile de cotizare realizate până la data acordării pensiei de invaliditate."

Legea 37/2013 a intrat în vigoare la 01.04.2013

Ceea ce ar trebui reținut este faptul că pensia de invaliditate se va acorda indiferent de stagiul realizat, în toate cazurile în care beneficiarul a fost încadrat în grad de invaliditate.

Așadar, cititorii revistei Împreună, care vor fi încadrați într-un grad de invaliditate de către medicul expert al asigurărilor sociale, vor putea beneficia de pensie de invaliditate. Ceea ce aveți de făcut este să vă adresați Casei de Pensii în vederea acordării pensiei de invaliditate cu o serie de documente, respectiv:

- **cerere** pentru înscrierea la pensie de invaliditate
- decizia medicală emisă de medicul expert al asigurărilor sociale;
- adeverința din care sa rezulte încetarea plății indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă și cuantumul acesteia (unde este cazul);
- carnetul de muncă (original și copie) – dacă este cazul;
- carnetul de asigurări sociale (original si copie);
- alte acte prevăzute de lege privind vechimea în muncă sau vechimea în serviciu realizată în alte sectoare de activitate – dacă este cazul;
- livretul militar (original și copie);
- diploma de studii (original și copie) și foaie matricolă (original și copie) sau adeverința din care să rezulte durata normală și perioada anilor de studii absolviți la zi, precum și certificarea absolvirii acestora;
- persoanele care au urmat cursurile unor instituții de învățământ universitar în străinătate este necesară dovada recunoașterii acestora de către statul român;
- adeverința privind sporurile și adaosurile reglementate prin lege sau prin contractul colectiv/individual de muncă pentru perioada 01.04.1992-01.04.2001- dacă este cazul;
- adeverința privind condițiile de muncă speciale și/sau deosebite - dacă este cazul;
- dovada certificării stagiului de cotizare;
- dovada calității de beneficiar al Legii nr. 42/1990, al Decretului - Lege nr.118/1990 (certificat de luptător și brevet);
- procură specială pentru mandatar (unde este cazul).

-sfârșit-

material realizat de **av. Dana Bordeianu**

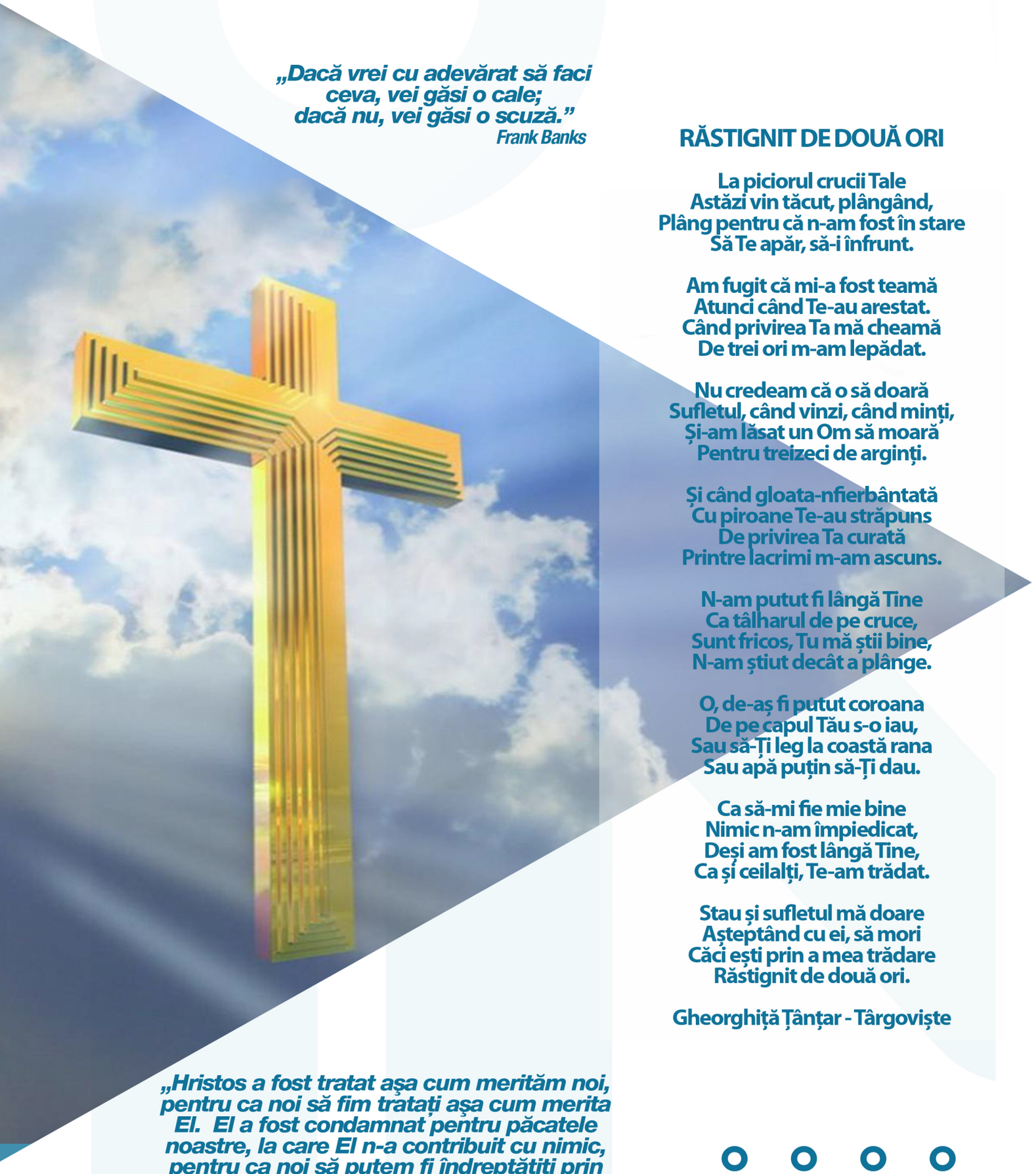

„Dacă vrei cu adevărat să faci ceva, vei găsi o cale; dacă nu, vei găsi o scuză.”
Frank Banks

RĂSTIGNIT DE DOUĂ ORI

La piciorul crucii Tale
Astăzi vin tăcut, plângând,
Plâng pentru că n-am fost în stare
Să Te apăr, să-i înfrunt.

Am fugit că mi-a fost teamă
Atunci când Te-au arestat.
Când privirea Ta mă cheamă
De trei ori m-am lepădat.

Nu credeam că o să doară
Sufletul, când vinzi, când minți,
Și-am lăsat un Om să moară
Pentru treizeci de arginți.

Și când gloata-nfierbântată
Cu piroane Te-au străpuns
De privirea Ta curată
Printre lacrimi m-am ascuns.

N-am putut fi lângă Tine
Ca tâlharul de pe cruce,
Sunt fricos, Tu mă știi bine,
N-am știut decât a plânge.

O, de-aș fi putut coroana
De pe capul Tău s-o iau,
Sau să-Ți leg la coastă rana
Sau apă puțin să-Ți dau.

Ca să-mi fie mie bine
Nimic n-am împiedicat,
Deși am fost lângă Tine,
Ca și ceilalți, Te-am trădat.

Stau și sufletul mă doare
Așteptând cu ei, să mori
Căci ești prin a mea trădare
Răstignit de două ori.

Gheorghiță Țânțar - Târgoviște

„Hristos a fost tratat aşa cum meritǎm noi, pentru ca noi să fim tratați aşa cum merita El. El a fost condamnat pentru păcatele noastre, la care El n-a contribuit cu nimic, pentru ca noi să putem fi îndreptățiți prin neprihănirea Lui, la care noi n-am contribuit cu nimic. El a suferit moartea care era a noastră, ca noi să putem primi viața care era a Lui.”
(Ellen G. White - Hristos Lumina lumii)

ÎMPREUNĂ